

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 5.

Sobota (Saturday) 26. 1. (January) 1985

K 30. výročí smrti malíře

Jana Dědiny

Malíř Jan Dédina.

Jan Dédina se narodil 1. září 1870 ve Strakách u Nymburka. Pro svůj velký malířský talent byl přijat na tehdy nově založenou Umělecko-průmyslovou školu a stal se tak jedním z jejích prvních absolventů. Jako jiní odjížděli v jeho době do USA, aby nemusili na vojně sloužit císaři pánu, mladý Dédina odjel před odvodem do Itálie a odtud pak do Paříže. Tam našel zaměstnání nejprve jako ilustrátor podobně jako L. Marold a Alfons Mucha. Když se obeznámil s uměleckým světem Paříže, francouzský známý malíř fresk Besnard si jej vzal za pomocníka při výzdobě stropů divadla „Comedie Francaise“ a v „Petit Palais“ na Champs d'Elysée. Ve Francii se také seznámil s tzv. „teosofií“ (studium Boží moudrosti), která si vypůjčuje z každého náboženství něco, a po celý život se věnoval i studiu nejruznějších náboženských autorů. Dédina nebyl jen výborný kreslíř a dekorátor, ale nakonec i vynikající portrétista. V Paříži seznámil našeho sochaře Josefa Mařátku a Zdenku Braunerovou se slavným Augustem Rodinem a znal

také dobře jiného francouzského slavného sochaře Antoine Bourdella, protože Dédina se v sochařství mnohemu přiučil u Myslbeka a Pirnera na pražské Akademii. Nedodělal ji, protože utekl před vojnou.

Po patnáctiletém pobytu ve Francii se Dédina vrátil r. 1908 do Prahy a ikdyž nálada „fin du siècle“ koncem století z uměleckých ateliérů vyprchala, Dédina v ní věrně či zatvrzele pokračoval dál. Měl ovšem menší úspěch než vynalézavý Mucha, a když v r. 1955 ve svých 84 letech zemřel, věděli o tom asi jen jeho nejbližší příbuzní, poněvadž komunisty a jejich umělce nikdy nezajímal. Jen vloni na podzim vystavila Národní galerie několik jeho děl v pražské výstavní síni „U Hybernu“ v souvislosti s přehlídkou ukávek malířského díla generace 90 let minulého století a pak koncem října 1984 ukázali několik jeho prací v koncertní a výstavní síni v Mladé Boleslavi. Jeho dílo však ještě jednou dojde určitě ocenění, až k tomu bude příhodnější doba.

Poetický malíř lahodné krásy. Jan Dédina, tvořil - jak to jenom nejlíp říci? - jaksí bez vytrubování. Stejně nenápadně, bez fanfár 14. ledna 1955 také zemřel. Však ani požehnaný věk 85 let ho nezaštilil proti nevyhlášenému odsudku duchovnosti v umění generací estetiků na přelomu století, jímž byl neprávem odsunut a zapominán. Však jak miji čas ve své proměnlivosti a odkrývá nám novoty i o kumštýřích, dnes nám hledí do očí Dédina pevně, s důvěrnou pravdivostí. Žel ne úplně, neboť velká část jeho díla zůstává nepřístupná v knižních ilustracích zejména za ppařížského pobytu obou spouluhydlících secesistů Muchy a Dédiny.

Zdá se, že na Dédinu bývalo pohlíženo jako na všednodenního dělníka, ačkoliv rozdával vysloveně sváteční noblesu, přirozenou, vyvělou z hlubokého zázemí rodiny. O tom nás ostatně nejpádneji zpravily umělcovy děti. Generací, které s Dédinou osobně nepřišly do styku pomáhá ta útlá, nesmírně milá knížička nahlédnout nepřímo, však otev-

řeněji i do Dédinova života a leccos učinit srozumitelnějším. Jako kumštýř zmohutněl Dédina právě v době zapírání a odsuzování spirituality v umění - jakoby bylo možno obejít se bez ní! Kam umělecky hnutí dospělo bez ducha, výrazně ukazuje současné výtvarnictví, poukazující na úpadek všeho ostatního.

Na pražské Umprum byl Dédina žákem Ženiškovým, učil se dokonce sochařině u Myslbeka. Ženiškovu krasomilství v něm zakotvilo trvale, na hory vzdáleno od tehdy už vítězícího smyslného obdivu ženské krásy, kontrastující s ušlechtilostí pravdivých podobizen Dédinových, jak byl zaujímán tvářemi s obrazem vyrovnaného nitra portretovaných. Dédinova doba však uvykla vyjadřování odlišných pohnutek, než kterými se dal vést on. Pro zásadovost svého vyznání mohl být vzorem ale nestal se jím ani po hojných cestách Evropou, ač pobyt v cizině ještě dnes znamená „světovost“ a býval téměř poloviční zárukou úspěchu. Dédina neslevil ze svých lidských postojů a šel vlastní

cestou, pomíjeje pozlátka okamžiku a povrchní, chvilkový zisk halasného, bulvárního úspěchu. Věděl, že vedou k vratké slávě, k trošce peněz již za živa, což nesouhlasilo s jeho hlubokým vyznáním pravdy. Došel až na konec cesty s čelem hrulé, vysoko zdviženým jako málokdo z jeho vrstevníků.

Dédinova ruka nezakolísala proto, že malíř se nepotácel od zdi ke zdi. Vždy oddaný, věrný vyznavač pravé krásy byl jejím pokorným ctitelem. Obdivoval ji ve skutečnosti, tedy bez pokřív, nezkraslenou. Jeho poslušnost sloužit byla obdivuhodná. Věděl v překotu doby, že ještě nebylo novoty, aby spasila umění a dala v zásadě nový směr. V tom tkvěla jeho síla.

Velikou zábranou v hodnocení Dédinova díla je nemožnost shromáždit a šířit veřejnosti představit jej jako celek, což je s hlediska národa i umělce nezbytné, neboť jen tak se lidé obejdou bez návodu mnohdy scestných a dají vzkličít pozitivnímu vztahu k malíři.

Hlas vlastního srdce je stále rozhodující.

Co psali mladí Slováci Dr. Gustávu Husákovi?

Banská Bystrica 29. VIII. 1984

Vážený pán prezident.

Znova sa hlásime mladí ČSSR: nestraníci i čestní straníci, veriaci ako aj úprimne hl'adajúci. Hlásime sa Vám, aj keď ste nám dosiaľ neodpovedali na náš list datovaný v Nitre 19. III. 1984.

Zišli sme sa v Banskej Bystrici, kde naši otcovia a dedovia povstali proti fašizmu. Bojovali nie pre zotročenie nášho národa, ale bojovali za jeho slobodu. Bojovali preto, aby v novom usporiadaní štátnej správy bola pravá demokracia a nie bezcitná diktatúra. Vylievali krv za sťastie a slobodu svojich detí, vnukov, d'alších generácií.

Pán prezident, všimli ste si z tribúny tie studené tváre doim-

pertovaných manifestantov? Slnko síce zlátilo Banskú Bystricu, prehrievalo aj tie studené-smutné tváre pod tribúnou, ale nevedelo na nejednej vyludiť najmenší úsmev. Dôvod? Iné ideály v povstaní, iná, smutná realita v skutočnosti.

Keby nebolo pamätí našich otcov a dedov, hádam by sme uverili, že celé povstanie viedli a v ňom sa angažovali len komunisti. Že tomu neveríte ani Vy, vážený pán prezident? Že bolo v povstaní viac nekomunistov ako komunistov? A tak radi by sme práve my mladí počuli pravdu z Vašich úst aj o povstaní. Tak radi by sme boli počuli z Vašich úst aj o jeho prvých vodcoch, o generáloch

Jánovi Goliánovi a Rudolfovi Viestovi; ale skutočnú pravdu! A že sa obetovali za ideály slobody a suverenity našej vlasti bez enkláv pre cudzie armády?

Vrát'me sa však k nášmu prvému listu.

Z Vášho mlčania na náš dopis môžeme vyvodit' tieto uzávery:

- 1) súhlasíte s krivdami, ktoré sa u nás páchajú na nevinných občanoch, hoci sa to prieči tak zákonom ústavy ČSSR ako aj medzinárodným dohodám;
- 2) nechcete poznať situáciu, aká vládne medzi mladými ČSSR, ale aj medzi občanmi všetkých vekových kategórií, prevážnu časť zo straníkov z toho nevynímajúc;
- 3) neinformujú Vás o listoch Vám adresovaných;
- 4) nemôžete, či skôr nesmiete na naše názory reagovať.

Vôbec nič sa nezmenilo na (Dokončení na str. 12)

Sloupek informací

**o jen možných, či skutečně
pravděpodobných důvodech soudního
procesu s vrahy polského kněze Popieluszka
– ikdyž jsou členy komunistické policie,
o krizi finských komunistů,
a o zavádění „akcií“ ve formě obligací
v maďarském hospodářství.**

□ **Myslí to Jaruzelski s obrodou
polského komunistického soud-
nictví poctivě?**

V městě Toruni bylo pokračováno v procesu s vrahy kněze Jerzy Popieluszka. Kapitán tajné policie Grzegorz Piotrowski prohlásil, že jeho nadřízený plukovník Adam Pietruszka před soudem lhal. Pietruszka to ze své strany přiznal, avšak dodal, že lhal pouze proto, že mu to rozkázal jeho nadřízený generál Zenon Platek, jeden z vrchních úředníků ministerstva vnitra a předseda úřadu pro náboženské záležitosti, kterého Jaruzelski ihned zbavil úřadu, aby nemusel před soud. Platek prý požádal Pietruszku, aby falešnými prohlášeními přivedl zmatek do vyšetřování. Na druhé straně však sám prý neměl důvod k tomu, aby druhé povzbuzoval k zavraždění kněze Popieluszka, protože věděl o tom, že tento kněz se právě chtěl podřídit rozhodnutí polské církve, která mu nabízela možnost dalšího studia v Římě. - Dne 15. ledna byli slyšeni svědkové o tom, že Pietruszka vydal vrahům vnitřní

pas, obvyklý v komunistických zemích, který jim umožňoval cestovat všude po Polsku pro dostižení kněze, aniž by jejich auto bylo zastavováno a prohlíženo místní policií. - Při výpovědích 16. ledna pak se povolna začal ukazovat pravý smysl vraždy Otce Popieluszka i soudního procesu s jeho vrahy. Polská komunistická strana totiž připravuje hlubokou změnu svého systému tajné policie. Dosud v něm existovaly dva směry, a oba byly podporovány komunistickou stranou: stalinističtí „radikálové“ a povolnější národní „liberálové“. Nyní se polská komunistická strana - zřejmě k nelibosti Moskvy - rozhodla zlikvidovat „radikální“ směr v polské tajné policii. Jeho přední osobnosti mají být zbaveny svých funkcí; a nahrazeny vzdělanějšími komunisty „národovci“. Je to jakási čistka, které jsou už od Stalinových dob občas podrobovány jak komunistické strany, tak i tajná policie za účelem „obrody“. Takové čistce byla např. v Sovětském svazu po nástupu Chruščeva podrobená policie KGB když jeden z

generálů zastřelil na schůzi Beriu. Podobnými čistkami byly také v Československu proces se Slánským, s Husákem, odstranění Novotného, návrat Husákův, čínská „kulturní revoluce“, a „reformy“ strany ve všech satelitních zemích. Polsko jich prodělalo nejvíce s dvojím odstraněním a návratem Gomušky, Gierka a příchodem Jaruzelskiho. Protože proces s vrahy kněze Popieluszka musí polskému lidu a západnímu světu dokázat „spravedlnost“ režimu, polská komunistická strana se rozhodla - ať už „jen na oko“ nebo doopravdy pro „čistku“ policie. Tento výklad událostí byl už dříve naznačen tvrzením polské vlády, že prý zabití kněze Popieluszka bylo provokací, rozkázanou komunisty tvrdé linky, kteří chtěli sabotovat Jaruzelskiho „smířlivý postoj“ vůči polské katolické církvi, jakož i jeho úsilí zlepšit vztahy Polska se Západem. V téměř smyslu se říká, že ministr vnitra „liberální a pokrokový“ Czesław Kiszczak, bude usilovat o zavedení větší disciplíny do řad polské policie, a o zajištění plné kontroly komunistické strany nad ministerstvem vnitra, které se napříště bude plně podřízovat Jaruzelskiho politice. - Dne 17. ledna šofér Otce Popieluszka, Waldemar Chrostowski podrobně vylíčil, jak kněz a on sám byli tajnou policií zajati; zprvu myslil, že to byli obyčejní bandité. Pak věrně popsal jak kněze zbili do bezvědomí a vhodili do zadního kufru auta, jak se jemu samotnému podařilo uprchnout a upozornit policii, takže nebyl svědkem vhození mrtvého těla Otce Popieluszka do vody.

□ **V komunistické straně Finska
nastal rozkol**

Vnitřní rozkol v komunistické straně, který se zřetelně projevil na květnovém sjezdu, měl vliv na výsledky komunálních voleb ve Finsku v říjnu 1984. „Demokratický svaz“, který je volební formací komunistů, dosáhl nejhorších výsledků v poválečných letech, a necelých 14 procent získaných hlasů bylo o 3 až 4 procenta méně než komunisté získali v sedmdesátých letech.

K dovršení komplikací přivezl člen sovětského politbyra Grigorij Romanov, který byl v polovině října ve Finsku na oficiální návštěvě, tajný dopis ÚV KSSS, v němž Moskva ostře napadla eurokomunistickou orientaci nynějšího vedení finské strany a zcela neomaleně požadovala návrat prosovětských a dogmatických živlů na rozhodující místa ve straně. Dopis ovšem nezůstal

tajný; finský tisk uveřejnil obsah již 18. října, a hrubé sovětské vměšování samozřejmě důvěryhodnost strany v očích veřejnosti nezvýšilo. Ústřední výbor jednal na konci října o situaci a rozhodl svolat nový sjezd strany na počátek roku 1985. Mnoho nadějí na východisko z krize však finským komunistům nezbyvá.

□ **Maďarský Kádár jde na
Moskvu přece jen chytřejší a od-
vážněji než čs. komunističtí
patolizalové kremelské „ve-
lerady“**

Již před dvěma léty bylo v Maďarsku rozhodnuto, že průmyslové i zemědělské podniky, které v novém systému nemohou již spoléhat na státní subvence a kredity, a které potřebují kapitál na investice, mohou vydávat a občanům prodávat vlastní obligace s délkou splatnosti sedmi let a s úrokem 11 procent, tj. značně vyšším než poskytují spořitelny. Obligace jsou cennými papíry, jejichž kurs se každý týden uveřejňuje.

Asi 30 velkých podniků využívá této možnosti, a letos se obligace staly vyhledávaným prostředkem výnosného ukládání peněz. Předpokládá se, že pokračující omezování státních subvencí a úvěrů přinese nové rozšíření této formy opatřování kapitálu. Kritici namítají, že takové obligace vlastně nemají místo v systému socialistického hospodářství a že jejich rozšíření poruší hospodářskou rovnováhu. Zastánci novinky však zdůrazňují, že obligace pomáhají převádět prostředky ze soukromé do veřejné sféry, že působí protiinflačně a že stát má dost možnosti, aby zabránil jakémukoliv nekontrolovatelnému vývoji. (Listy, prosinec 1984.)

Na černé listině komunistů

Dne 24. listopadu konal se ve Švédsku sjezd švédských spisovatelů. Na pořadu jednání byla nesvoboda v Českos-

lovensku, kde spisovatelé jsou vystaveni pronásledování, nemohou svobodně vyvíjet svou činnost, jejich organizace Svaz československých spisovatelů byl zrušen. Někteří byli nuceni do exilu.

Švédští spisovatelé prohlašují, že svoboda projevu je základem každé svobodné společnosti a projevují svou podporu československým kolegům uspořádáním sbírky, která vynesla dvacetpět tisíc švédských korun.

Sjezdu se zúčastnilo 150 švédských spisovatelů. Během jednání si vyslechli na psáče projev Václava Havla. Text děkovného projevu Havlova:

Jsem přesvědčen, že nemluvím jen za sebe, ale jménem všech svých přátel a kolegů, když vyslovuji radost, kterou jsem pocítil při zprávě o sbírce, uspořádané švédskými spisovateli ve prospěch československé nezávislé kultury. O důležitosti občasných a příležitostných hmotných podpory umělcům, kteří nesmějí veřejně působit anebo ztratili jakoukoliv možnost slušné obživy, nemůže být pochyb.

Hlavní důvod mé radosti je však trochu jiný. V aktu vaší solidarity vidím naději a to v té skutečnosti, že si opět nějaká velká a významná skupina uvědomuje vnitřní a vzájemnou závislost spisovatelů, žijících v odlišných společenských systémech, fakt nedělitelnosti kultury a společnou zodpovědnost za to, co ji narušuje.

V dnešním drsném světě neexistuje mnoho zjevné naděje, ale já ji spatřuji právě v činech jako je tento. Myslím tím onen na odív nevystavovaný a upřímný akt solidarity, spojující všechny lidi, kterým lidské svobody nejsou lhostejné a kteří věří v sílu pravdy. Hodně díky, drazí přátelé ve Švédsku.

Václav Havel, Praha, 18. listopadu 1984
(převzato z Věstníku ČSNRA)

**MÁTE JIŽ ZAPLACENO
PŘEDPLATNĚ
NA ROK 1985?**

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:**

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNĚ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

January 26, 1985 — Vol. X. No. 5.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

**Zprávy ČSNRA
z Washingtonu**

Kulturní fórum v Budapešti
V rámci t.zv. „CSCE process“ - tj. jednání týkající se zásad a ujednání obsažených v Závěrečném aktu z Helsinek, bude v říjnu 1985 uspořádáno v Budapešti t.zv. Kulturní fórum, na kterém bude jednáno o kulturní výměně, svobodě tisku, a pod. Předběžná jednání se konala ve dnech 21. listopadu až 9. prosince 1984 v Budapešti. Americkou delegaci vedl velvyslanec John D. Scanlan.

20. prosince 1984 uspořádal State Department „briefing“ pro zástupce nevládních organizací, kteří pracují na poli lidských práv, na kterém velvyslanec Scanlan podal podrobný přehled o jednáních s maďarskými úřady, pokud se týká pořádání konference a o jednotlivých bodech, které budou projednávány. Bylo také jednáno o účasti nevládních organizací, pořádání různých kulturních výstav a pod.

-afa-

Čtyřicáté výročí zatčení Raoula Wallenberga - komemorace v Bílém domě.

17. ledna 1985 bylo v Bílém domě vzpomenu 40. výročí zatčení sovětskou KGB v Budapešti švédského občana, Raoula Wallenberga, který zachránil 100.000 židů před jistou smrtí. Podle některých zpráv je Raoul Wallenberg dosud na

živu a vězněn v sovětském koncentračním táboře. V písemném prohlášení prezident Reagan žádal sovětskou vládu, aby informovala svět o Wallenbergově osudu. V říjnu 1981 bylo Wallenbergovi uděleno americké státní občanství. Je to pocta, kterou sdílí s Winstonem Churchillem.

Na komemoraci v Bílém domě promluvil Elliott Abrams, „Assistant Secretary of State for Human Rights and Humanitarian Affairs“. O životě Raoula Wallenberga byl promítán dokumentární film, nazvaný „Buried Alive“.

-afa-

„Helsinské komise“ ve všech členských státech NATO

Na svém zasedání v listopadu 1984, odhlasovali zástupci členských států NATO, resoluci č. 151, kterou se doporučuje zřízení zvláštní Helsinské komise nebo Komitétu - po vzoru americké „Commission on Security and Cooperation in Europe“ - v každé členské zemi NATO, za účelem monitorování dodržování principu a ujednání Závěrečného aktu z Helsink a Výsledného dokumentu, podepsaného v Madridu, v září 1983. Resoluce č. 151 doporučuje také, aby se nadcházejících konferencí expertů na lidská práva v Ottawě, v květnu 1985 a Kulturního fóra v Budapešti, v říjnu 1985, zúčastnili také členové parlamentů zúčastněných členských států NATO. Dále se v resoluci doporučuje, aby výsledky jednání všech konferencí

byly zveřejňovány tiskem, tak aby veřejnost v členských zemích NATO byla o těchto důležitých poradách a rozhodnutích informována.

-afa-

**ČSA pořádá
informační schůzi
pro starší občany
o Social Security
a Medicare**

ČSA Fraternal Life, dříve známá pod jménem Československé spolky v Americe, nejstarší podpůrná jednota ve Spojených státech, se vždy snažila uvědomovat své členstvo a širokou veřejnost o důležitých pro ně výhodách a záležitostech, hlavně pokud se tyto týkaly starších lidí „Senior Citizens“.

V rámci těchto snah, Jednota ČSA pořádá

v úterý, dne 6. února 1985

v 1:30 hod. odpoledne

v dolní místnosti

ČSA budovy

2701 So. Harlem Avenue,
Berwyn, Ill.

přednášku týkající se o nových pravidlech Social Security a Medicare. Přednášeti bude sl. Ellen De Reimer Senior Citizens Advocate u Golden Rule Insurance Company, která vysvětlí podrobnosti všech těchto nových pravidel. Po přednášce zodpoví dotazy účastníků a podá i soukromá vysvětlení osobních dotazů.

Zveme krajskou veřejnost k účasti na této přednášce.

**Zatčení tří křesťanů
z církve bratrské
(Sdělení VONS č. 404)**

Dne 12. října 1984 zadržela hlídka při kontrole ve Vranově nad Teplou na východním Slovensku Jána Juhaščíka ml., nar. 1963 a Rudolfa Sobanoše, nar. 1963, kterým při prohlídce zavazadlového prostoru vozidla našla větší množství biblí a jiné náboženské literatury v ruštině. 13. 10. 1984 provedlo šest příslušníků StB domovní prohlídku v Hermanovcích v domě Jána Juhaščíka st., nar. 1932, při níž zabavili literaturu náboženského charakteru. Všichni tři křesťané z církve bratrské byli obviněni z přípravy tr. činu porušení předpisu o oběhu zboží s cizinou podle §7/1 k §124/1, 2a trest. zákona. Zároveň na ně byla uvalena vazba. Jsou drženi ve věznicí v Košicích. Bližší okolnosti a údaje o daném případě nám nejsou doposud známy.

Přemek Kocián

**Herci
Antonínu Rajhelovi
k osmdesátce**

*Toník Rajhel, Hanák ctěný,
zpěvák, herec osvědčený,
osmdesát roků slávy,
stále svěží, obětavý.*

*V Petersburgu všichni Češi
z Rajhelových her se těší,
at' je Švejkem nebo králem,
potlesk bouří plným sálem.*

*Ptejme Ti, Moravane,
srdce dál at' láskou plane,
pro dobrý lid, pro vlast v dáli,
za kterou jsme hrdě stáli.*

*Ptejme Ti kopu zdraví,
nemětené míle slávy,
na Floridě mezi svými,
dál rozdávej svoje šprýmy.*

**Kašpárkovo
loutkové divadlo,**

v sobotu 26. ledna 1985
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykové škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klání se vám Kašpárek!!

**Čs. národní rada americká
Oblastní výbor Chicago**

srdečně zve na

**XXXIV. REPREZENTAČNÍ
PLES**

pořádaný v sobotu večer

26. ledna 1985

v plesové síni hotelu

**THE RITZ-CARLTON
CHICAGO**

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1985

Vystoupení taneční skupiny Beseda/Klub Domov

Hraje známý orchestr Bill Sott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večeře v 7 hod.

Vstupné včetně večeře \$45.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úřadovně ČSNRA
/656-1117 - Úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

KLUB DOMOV Z N.S.Č.K.

POŘÁDÁ

VESELÝ MAŠKARNÍ

mumraj,

V SÁLE CHICAGSKÉHO "VELEHRADU"

2657-59 S. LAWDALE AVE. V CHICAGU;
vchod z 27. ulice

V SOBOTU 16. UNORA 1985

Program: "Zpěvní pásmo" -

Naši harmonikáři:

Vlasta a Jan Krškovi

Výprava: Zdeněk Nerada

★ Hudba G. Kollarič

★ Volba nejkrásnější masky večera

★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod večer

ZAČÁTEK V 8 HODIN VEČER

Ráz večera:

„Masopust, masopust,
jen mě, holka, neopust!“

Vstupné: \$7.00, masky \$6.00

Předprodej lístků v Berwynu v obchodě F. Pancnera
a u členů Klubu Domov. — V Chicagu v redakci H.N.

DOBA "BĚHEM ROKU"

3. NEDĚLE

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — dej, at' jednáme, jak se ti líbí, — abychom oplývali dobrými skutky — ve jménu tvého milovaného Syna Ježíše Krista, našeho Pána. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JONÁŠE

(Jon 3, 1-5, 10)

Hospodin oslovil Jonáše: "Vstaň, jdi do velikého města Ninive a kaž tam, co ti ukládám." Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu.

Ninive pak bylo veliké město, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš počal procházet městem první den a volal: "Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno."

Obyvatelé Ninive však uvěřili v Boha, vyhlásili půst, oblékli se v žínice, velcí i malí.

Když viděl Bůh, co učinili, že změnili své hříšné chování, smiloval se a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU

SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM

(1 Kor 7, 29-31)

Ríkám, bratři, toto: Nemáme mnoho času. Proto tedy ti, kdo mají manželku, at' žijí jako by ji neměli, a ti, kdo plácou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo mají co dělat s tímto světem, at' v něm ne-utkvějí.

Neboť věci tohoto viditelného světa pomíjejí.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA

(Mk 1, 14-20)

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal evangelium Boží: "Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu."

Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: "Poďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí." Ihned opustili síť a šli za ním.

O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali síť. Hned je povolal. I zanechali svého otce Zebedeova s pomocníky na lodi a šli za ním.

Tomáš Špidlík:

Proč se stal Bůh člověkem?

Takový je titul spisku sv. Anselma. Uvádí nás do disputace, kterou vedli ve středověku a která se nám dnes jeví jako zbytečná. Kdyby byl Adam nezahřešil, stal by se Kristus také člověkem? Vždyť by nebylo potřeba Vykupitele. A byl-li hřích Adamův příčina, proč se Syn Boží vtělil, pak je dobře, že se toho hříchu první člověk dopustil! Šťastná vina „o felix culpa!" Vidíme, jak se tu zamotáváme v bludišti pochybných úvah. Několik „kdyby", říká francouzské přísloví, a dostane se i Paříž do lahve.

Východní autoři obyčejně přistupují k této otázce jinak. Obyčejně mluví takto: Bůh se stal člověkem, aby se člověk stal Božím. Proto je potřeba Božího vtělení za všech okolností, i kdyby byl Adam nezahřešil. Ale zase tu máme jedno „kdyby", které je v teologii vždycky velmi zálučné. Jedna věc nám však je z těchto diskusí zřejmá. Máme-li se dát nějak uvést do vánočního tajemství, nejlepší cesta je vyjít od nás samých, od člověka. Stačí si na to sám, aby byl opravdovým člověkem?

Humanisté, v teologickém smyslu, tvrdí, že je člověk soběstačný, že má dost síly a schopnosti k tomu, aby se stal velkým. „Sláb jenom ten, kdo ztratil v sebe víru, a malý ten, kdo má jen malý cíl." Krásně se taková povzbuzení čtou a mají jistě i velkou pedagogickou hodnotu. Ale všichni víme, že je skutečnost jiná. Kdo se může

chlubit, že dosáhl ideál, po kterém toužil a kdo může zaručit mladému člověku, že dojde tam, kam by rád dospěl?

Odkud se vůbec bere ta okolnost, že máme ideály, které přesahují náš konkrétní život? Vždyť se to zdá nerozumné a nenormální. Nestačilo by nám najíst se, vyspat, spokojit se s místem, kde jsem, s prací, kterou děláme? Rozhodně bychom byli spokojenější a klidnější. Žertovně bychom řekli, že bychom i přibyli na váze. To, čemu se pohrdavě říká buržoasní postoj k životu, má dobrý vliv na trávení. Idealisté bývají hubení a neklidní. A přece si daleko víc vážíme člověka, který má ideály, a považujeme za hrdiny, mučedníky lidstva ty, kteří šli za velkým cílem a bohužel ho nedosáhli. Není to nelogické? Není to příčina velkých tragedií? Nad starým delfským chrámem byl nápis: „Gnothi seauton", poznej sám sebe! Správný výklad tohoto napomenutí je asi tento: člověče, pamatuj, že jsi jenom člověk, nehledej zbytečně nic vyššího, než jsi sám, rozhodně nic božského; bohové jsou žarliví a nic takového nesnášejí!

Byli i ve středověku moralisté, kteří považovali všechno nadlidské úsilí za hříšné, za vzpurnost, řecky hybris, která se božím protiví a vždycky předchází pád. Ale i ve starověku ctili bohorovné hrdiny jako dokonalé lidi. Pavel cituje Aténanům jejich básníka Arata: Nevíte, že jste jeho rasy? Žijeme tedy ve stálém protikladu. Člověk je člověk, když chce dosáhnout něco nadlidského a když za tím jde, ničí sám sebe, jeho život se stává

tragickým. Ale i když se chce spojit jenom s tím, co je typicky lidské, s hrůzou konstatuje, že velká část lidstva dosud bojuje o svá lidská práva. Žádné přirozenosti nechybí to, co potřebuje ke svému vlastnímu vývoji. Tuto zásadu stanovili scholastičtí filosofové. Ale opírají se jenom o abstraktní důvody. Bůh totiž, jak říkají, když něco tvoří, dělá to úplně. Nenechává dílo nepodařené. Není to špatná úvaha. Ale na člověka, jak se zdá, se nehodí. Něco v jeho struktuře chybí, aby se mohl správně vyvinout. Je tu stálá rozpolcenost mezi ideálem a skutečností.

Právě z této rozpolcenosti člověka vychází sv. Atanáš z Alexandrie, aby ukázal potřebu vtělení Božího Syna. Nediví se tomu, že máme velké ideály, nadlidské snahy a myšlenky. Vždyť nás přece Bůh stvořil na počátku ke svému obrazu a podobnosti (Gn 1,26-27). Obraz, právě proto, že je obraz, poukazuje k vyššímu, vyjadřuje ideu. V případě člověka je to idea Boží, která se tu ve světě má zjevit a uskutečnit. A co když tu ideu nevyjadřujeme? Pak musíme říci, že je buď špatně namalován, nebo ho někdo pokazil, přemaloval. V našem případě nemůže jít o první případ. Co Bůh stvořil, je dobré, dokonalé. Tedy se obraz pokazil, znetvořil hříchem, poskvrnil. Je krásný a ošklivý současně. Taková je situace současného lidstva. K nápravě je potřeba zásahu umělce, který první obraz namaloval. Jenom on ho může zase odborně restaurovat.

Píše sv. Atanáš: „Kdyby se pokazil něčí portrét, namalovaný na desce, nánosem špíny, která jej přikryla, je nám jasné, že se tu musí objevit zase ta osoba, čí je portrét." Abychom ten text pochopili, musíme si připomenout to, co řečtí Otcové tak často opakují. Člověk byl stvořen podle Božího obrazu. Pravý a jediný opravdový Boží obraz je Kristus. Bůh v nás tedy vymaloval podobu Krista. Když jsme ji zakryli špínou, objevuje se znovu Kristus jako pravý portrét podle něho se dá náš obraz znovu restaurovat. Proto

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:

- a Save-by-Mail plan,
- easy-to-serve-you office facilities,
- fast service,
- free parking.

Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovozený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

dodává sv. Atanáš: „Nejvyšší Boží Syn, který je pravý obraz Boha, sestoupil k nám, aby restauroval člověka stvořeného k svému podobnosti, aby člověk znovu našel to, co ztratil.“

Je tedy pro Otce církve naprosto jasné, že člověk, má-li být pravý člověk, nemůže zůstat jenom člověkem. Obraz, který nemá ideu, není obraz, je to jen líbivá nebo nepodařená snůška barev. I člověk má-li zůstat Božím obrazem, musí vyjadřovat Boží ideu, a tou je Kristus.

Mnoho se dnes mluví o lidských právech, a to právem. Nestačí budovat státy, města, blahobyt, novou společnost. Je potřeba, aby v této nové společnosti mohl člověk žít a vyvinout se do plnosti svého lidství. Ta pak je jenom v Kristu.

Člověk se liší od ostatního tvorstva tím, že poznává pravdu. Kde však jinde máme hledat pravdu, než v tom, kdo je dokonalý odlesk Otce, tj. v Kristu? Píše sv. Atanáš: „Od toho okamžiku, kdy se po celé zemi rozmnožila modloslužba a bezbožnost, kdo může lidi zase naučit poznávat nebeského Otce? Snad někdo, kdo by byl jen člověk? Kde by vzal sílu, aby prošel celou zem a kde by vzal moc, aby vzdoroval nástrahám a schopnostem démonů?“

Kristus zná všechnu pravdu, má Boží sílu, aby nám ji vštípl do srdce. A je podle sv. Atanáše neuvěřitelně dobrý pedagog. Měl-li někdo učit děti, musí s nimi mluvit dětskou řečí, slovy, kterým malíčci rozumějí. Něco podobného učinil i Boží Syn. Aby mluvil k lidem, stal se člověkem a mluví k nim o Božích pravdách po lidsku. Tak se stalo, že lidé, kteří myslili jenom na lidské věci a mluvili lidskými slovy, mohou skrze toto lidské věci pochopit věci Boží. Každý obraz má tu vlastnost, že nám dá zhlédnout neviditelnou pravdu skrze viditelné formy. Totéž učinil i Boží Syn. Skrze jeho viditelné lidství máme neviditelnou tvář Otce v nebesích.

Sv. Atanáš uvádí ještě další důvody, proč se Bůh stal člověkem. Ale více nebo méně všechny vrcholí v tom jednom a jediném, který jsme už řekli: člověk není člověk, není-li v něm vidět nadzemská perspektiva. Když přestane být Boží obraz, co z něho zbude? Božím obrazem se pak stáváme jenom Kristu. Stal se člověkem, aby ukázal důležitost lidské osoby všech jejích funkcí. Ale je točasně Boží Syn, aby nám ukázal, kam až má naše lidství jít. Čeho jsme v něm a skrze něho schopni, k jaké velikosti máme povolání.

Odkud pochází zlo

Všichni lidé se shodnou na tom, že je na světě mnoho zla. Jsou sice pesimisté a optimisté, kteří se dělí podle toho, čeho vidí víc. Ale zlo tu je. To uznávají všichni. Odkud se bere? Dnešní odpověď je skoro stoprocentně jednoznačná: Je mnoho zlých lidí! Dnes tedy svádíme vinu zásadně na člověka. Bylo tomu tak vždycky?

Víme, že nejstarší systémy, které známe, jsou většinou dualistické. Jsou v tomto světě dvě síly, které se neustále potírají. Převyšují naše lidské rozměry, jsou to božstva světa a tmy. My ubozí lidé máme nějak na tom boji podíl, alespoň pasivně, stáváme se obětmi v tomto kosmickém zápase. Jedním z nejstarších literárních památek indoevropské kultury jsou pohádky. Ty jsou zásadně dualistické. Vystupují tu zlé a dobré bytosti. Zlé jsou čarodějnice a čarodějové, hrozní obři lidojedi atd. Naopak dobré jsou víly, princezny atd. Boj se obvykle začne útokem zlým. Ale pohádky jsou zásadně optimistické. Dobro nakonec vždycky vítězí. Zkamenělou princeznu někdo osvobodil a čarodějníci zahubili. Po stránce morální je tu několik pěkných prvků. Především je tu jasné rozdělení mezi tím, co je dobré a zlé. Jedno se s druhým nemísí. Kromě toho je tu pevná víra, že je dobro silnější než zlo, že nakonec zvítězí. Ale je tu velký nedostatek. Mezi dobrem a zlem je taková propast, že nevíme jak zlo vzniklo. Bytosti se dělí na dobré a zlé od samého počátku a takové zůstanou až do konce.

Velký pokrok v chápání

dobra a zla se stal, jak se zdá, ve starém indickém myšlení. Tam ty dvě sféry také dobře rozlišili, ale uvědomili si, že nejsou kdesi ve světě, ale především v nás samých. V jednom a tomtéž člověku je síla, která ho vede k dobru a síla, která ho navádí ke zlu. Jak ty dvě síly nazvat? I tu zůstává skálopevně přesvědčení, že je dobrá snaha silnější a věčná. Proto ji nazveme duchem. Zlo je dočasné a nízké, proto je nazveme tělem. Začíná se proto mluvit o tom, že je v nás samých nestálý boj mezi duchem a tělem. Duch nás povznáší, tělo nás svádí.

Toto pojetí je ovšem daleko lepší než první světový dualismus. Už se tu nerozdělují mechanicky lidé na dobré a zlé. Víme, že boj o dobro se vede v nás samých, že my sami tu můžeme a musíme spolupracovat tím, že ovládáme tělo a posilujeme ducha. Indické myšlení dalo vznik askesi, umrtvování těla a oceňuje hodnoty ducha.

V podstatě však je i tato nauka dualistická. Je-li tělo zlé, proč je tedy živíme, proč se staráme o jeho zdraví? Každý vidí hned na první pohled, že se výrazy tělo a duch nemohou brát mechanicky. Tak to u Řeků brali platonici. Není samo tělo zlé ani příčinou zla. Zlé je něco, co v těle našlo své hnízdo, tj. vášně. Proto je potřeba udělat zásadní rozdělení mezi jednáním podle rozumu a svedením vášní. Vášnivý člověk je vulgární, nechá se strhnout vším co na něj zapůsobí. Mravný člověk je klid a rozum. Mluví se dodnes o tzv. stoickém klidu. Někdy se říká „s klidem Angličana“. Zapomněli jsme už možná, že byla stoická morálka v Anglii svého času velmi populární.

Je však zajímavé, že byla

populární i v prvních dobách křesťanských. Ani bychom nevěřili, kolik stoických pojmů přešlo do naší křesťanské mravouky. Stoickému ideálu klidu se říkalo řecky apathia, dokonalé ovládnutí, tak že se nedáme pohnout ničím z venku, ani dobrým ani zlým. Má to být výraz úplné vnitřní svobody.

Jeden z výroků prvních křesťanských poustevníků se vyjadřuje naprosto tímto způsobem. Přišel mladík k duchovnímu otci a chtěl se stát jeho učedníkem. Takové adepty mnišství zkoušivali, umějí-li poslouchat. Mistr ho poslal ven, kde stály staré pohanské sochy: „Běž a pořádně jim vynadej!“ Rozkaz nebyl tak obtížný, proto byl brzo učedník s prací hotov. „Udělalš špatně, běž a pěkně ty sochy odpros!“ Ani to není dílo neskonné. Zase se tedy učedník brzo vrátil. Ted' se ho však starý mnich zeptal: „Co nato říkaly ty sochy, když jsi jim nadával nebo když si je chválil?“ Zasmál se mladý s chutí: „Co by říkaly, těm je to jedno, vždyť jsou to jenom sochy!“ Ale ted' přišlo to nejdůležitější: „Tak až budeš i ty takový, přijdi a budeš mým učedníkem!“

V souvislosti, ve které se to říká, to jistě není zlé, jako zdravá reakce proti předraženosti a přehnané citlivosti. Ale kdyby se to vzalo důsledně, byl by člověk bez citů ještě normální člověk? Křesťanským autorům, kteří byli pod vlivem stoiků někdy tuze silně dal práci výklad především dvou textů Písma: scéna, kdy se Kristus vášnivě rozhněval a vyhnal kupce z chrámu a druhé místo,

kdy se dojal a zaplakal nad smrtí Lazara. Někteří byli tak důslední stoickým principům, že se pokusili i předpokládat, že Kristus jenom fingoval hněv a smutek. Na štěstí je těch autorů málo. Apoštolové a první učedníci jistě znali Mistra jako člověka, který měl hluboký citový život.

Důsledek pro morálku? Křesťanství nemůže přijmout žádné dualistické řešení dobra a zla. Všecko, co existuje stvořil Bůh, tedy i hmotu i tělo i jeho přirozené sklony, instinkty, city. Odkud se tedy bere zlo? Odpověď Otců církve je jednoznačná: Nemůže být z věcí, to by znamenalo obviňovat Boha Stvořitele. Může být tedy jenom z nás, z naší svobodné volby.

Vzpomněl jsem si na Otce církve, když jsem náhodou kdesi četl nějakou buddhistickou modlitbu za očistění od hříchu, která se snad recituje při obmývání v Gangu. Zněla více méně takto: „Bože, očisti mě, zachraň mou duši. Zlí duchové ji oklamali, tělo ji svedlo. Vyrvi ji z moci těch nepřátel, vždyť ona sama je nevinná!“ Jak docela jinak mluví Origenes: „Nedávej vinu d'áblu, nesváděj hřích na Venusi, neříkej, že je to tělo. Dávej vinu jenom sám sobě!“ Křesťané tedy nechtějí dělat člověka obětí věčného boje mezi dobrem a zlem. Nejsou obětí zla, ale původci! Zní to hrozně? V jistém smyslu ano, protože máme za zlo ve světě plnou odpovědnost. Ale má to i druhou stránku. Co my sami děláme, můžeme změnit a napravit. V tom je pozitivní tvůrčí činnost pokání.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropsky vycvičený sklenář u dědy a otce v Československu

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme —
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

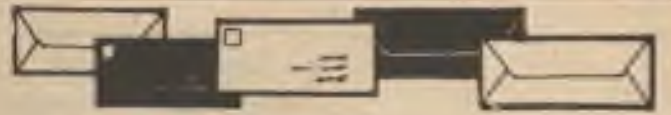

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DOPISY našich čtenářů

Endicott - N.Y.

Vážená a milá redakce,

ve svém věku bych si už rád dal pokoj a věnoval se jen četbě, procházkám, zahrádce, modlení a rybaření. Avšak to, co jsem se donutil dočíst v 15. čísle loňského ročníku propagačního Československého světa mě přímo posadilo k psacímu stroji a jako Čecha, milujícího stále svou rodnou vlast, a jako věrného a hrdého amerického občana mne nutí svědomí, že mám a musím odpovědět na dlouhatánské bajky, které do toho čísla Č.S. napsal sám Gustáv Husák, Moskvou řízená hlava československých komunistů a Moskvou dosazený prezident - nájemník Pražského hradu. První nehoráznou bajkou je jeho rozvláčné povídání o osvobození Československa sovětskou Rudou armádou a druhou, ještě nehoráznější lží je jeho otrocké pochlebování Moskvě tvrzením, že sovětská armáda přinesla svobodu řadě národu, aby lid těchto „osvobozených“ zemí si mohl zcela

svobodně - dle své vůle určit cestu „společenského rozvoje“.

Tož se tedy na ta jeho lživá tvrzení podíváme a zaznamenejme to i v Americe pro naše současné mladé i příští generace. Vskutku, kam se hrabe na ty komunistické lži a polopravdy nacista Goebels, světoznámý lhář Hitlerova diktátorského nacismu!

Husákova komunistická bajka č.1 „Druhá světová válka prý byla zaviněna protisovětskými machinacemi, které vyvinuly proti SSSR západní imperialistické mocnosti.“

To je lež jako věž proti vědomí celého kulturního světa! Pravý opak je pravdou! Byli to v první řadě Hitler se Stalinem, kteří dohodli, že jejich režimy jsou stejné, že tedy není třeba navzájem na sebe útočit a lupičsky se rozdělili o Polsko. Tím se nacistické Německo dostalo k „ruským“ hranicím. Ač o svých plánech Hitler napsal ve svém „Mein Kampf“ nikdo jej nebral na Západě vážně - ani po

záboru Rakouska, ukradení čs. pohraničního území a okupace zbytku Československa. Teprve po záboru Polska se Anglie s Francií probudily, začaly chápat, co má Hitler „za lubem“ a začaly se podle toho zařizovat. V té době už i naše Amerika viděla, že se nemělo v Mnichově Hitlerovi ustupovat, ale „pozdě bycha honit!“ Přesto však, že všechny ty přípravy západních zemí byly namířeny na obranu proti Hitlerovu nacismu, pan Husák nemůže dnes ve svém fanatismu nalézt slušného výrazu na adresu západních spojenců, kteří byli ve válce i spojenci SSSR a bez nichž by Rudá armáda Hitlerovu armádu neporazila, protože komunistické Rusko nebylo na takovou hroznou válku připraveno, ale Amerika byla schopna nutné přípravy na pomoc Západu i Rusku dohnat.

Bajka č.2. Pan Husák ve svém článku neostyšně tvrdí, že rozhodující podíl na rozdrčení fašismu - (rozuměj hlavně nacistického Hitlerova Německa) - měl Sovětský svaz. Toto je naprostá „superbajka“, velelež či arcilež, protože bez pomoci západních krajin a hlavně bez amerického válečného materiálu, bez amerického obilí, masa, živobytí, šatstva a všech potřeb, za které SSSR dosud Americe nezaplatil ani cent, a bez krve amerických vojáků, by bývalo Rusko válku prohrálo na celé čáře. Nikdo na světě neupírá ruskému lidu těžké válečné ztráty na životech když se armády nacistického Německa soustavně a vytrvale tlačily a pronikaly hluboko - široko do Ruska. Největší ztráty na životech připravil Hitler Rusům, ale zároveň i sobě svou tvrdohlavostí, že musí dobýt v ruské sibiřské zimě Stalingradu. Jeho generálové mu radili obklíčit Moskvu „spodem“ a nechat si Stalingrad na léto, ale to už Hitler asi ve své pýše šlel a nikdo z vojáků s ním nic nesvedl. Na druhé straně je též třeba znovu a znovu připomínat, že Rusové sami se začali houževnatě bránit, až vychytralý Stalin přestal mluvit o komunismu a udělal z rozpoutané války obrannou válku za svatou matičku Rus. Tehdy otevřel i kostely a sliboval ruskému lidu poválečnou změnu vládního systému. V té době už také přišla americká materiální pomoc. Obě tyto události - motivace k vlastenecké válce a úplný příval amerického materiálu na pomoc Rusům - (nikoliv komunismu) - způsobily

náhlý obrat ve válečné vřavě ve prospěch Ruska. Americký přísun válečného materiálu mohutněl den ze dne všemi tehdy bezpečnými i méně bezpečnými cestami: přes přístav Murmansk, svízelnými cestami Středního východu, nepřetržitým řetězem konvojů amerických a anglických nákladních lodí přes Atlantický oceán, Severní a Bahreinovo moře, ba dokonce i přes moře Středozemní. Tato pomoc po mořích se neobešla bez značných ztrát lodí, potopených německými ponorkami. V ten čas už churavějící dobrák Roosevelt dal Stalinovi k dispozici na úvěr (lend - lease - půjčka - pronájem) - 159 přesoceánských lodí. SSSR dodnes tyto lodě Americe nevrátilo ani nezaplatilo.

Mezitím Anglie a USA vyráběly dostatek letadel a začaly tvrdě válčit proti Německu ve vzduchu. Zprvu nad Anglií proti německým náletům a potom - až do konce války - útočily americké a anglické bombardéry - často v rukou československých pilotů - na průmyslové podniky, dráhy a města v Německu, aby se rozdrtila německá schopnost válečné výroby a zásobování. Tehdy teprve pocítila německá i jiná města - (dokonce i průmyslová Plzeň, Ostrava a Praha) - válečnou hrůzu, kterou předtím rozsévají němečtí letci nad Anglií a jinde. Naši a západní váleční piloti tak na př. doslovně „rozsekali“ německá města Hamburg, Berlín, Drážďany i bavorský Stuttgart, jako předtím německá „Luftwaffe“ rozsekala Coventry, Londýn a Varšavu. Tím vším se nakonec značně podlomila výrobní schopnost německého válečného průmyslu. Jakmile byla jakáz - takáz naděje na zdar, západní vojska Američanů, Angličanů, Francouzů a legionářů téměř ze všech Hitlerem okupovaných zemí, napadla Hitlerovu baštu - „Festung Europa“ přes francouzské a italské břehy. Tím se fronta rozdělila na tři, a Němcům nezbylo než válčit na východě, na západě i na jihu: přes Rusko, Ukrajinu a Polsko zpět do Německa, přes Sicílii, Itálii a Rakousko ustupovat až na německé hranice, přes Francii, Belgie, Holandsko, Norsko, Dánsko a pobožené Německo se neslavně vrátit domů, kam byli nakonec vyhnáni i ze srdce Evropy - z našeho Československa, kde ve skutečnosti 2. světová válka začala a také skončila úplnou porážkou Hitlera.

Na Plzeňsku, v západních a jižních Čechách dodnes lidé dobře vědí, kdo je osvobodil a proč Američané Pattonovy armády nesměli přijít na pomoc Praze, ačkoliv to mohli udělat hladce, snadno a rychle několik dní před Sověty. Zabránila jim v tom ve skutečnosti naše americká poctivost, věrnost danému slovu na Jaltě, ale způsobila to také naše tehdejší naprostá neznalost komunismu a naivní důvěřivost politiků, Stalinovi.

Naše Spojené státy měly za 2. světové války ve zbraní 11 milionů mužů na všech světových frontách. Mezi nimi byli i dva moji bratři a čtyři bratranci. Naše zdejší slovenská farma Josefa v Endicott, N.Y., měla během války v aktivní vojenské službě přes 300 (tři sta!) mužů a žen. Z těchto našich amerických vojáků - synů moravských a slovenských rodičů jich 7 (sedm) padlo v bitvách v Evropě proti nacistickému Německu. Jeden z nich padl při útoku na italské pobřeží a jeden v posledních dnech války v Čechách.

Ukrutná a zatím největší válka lidských dějin se v Evropě skončila v květnu L.P. 1945 vítězstvím spojených vojenských sil a vypjatou obětavostí pokořeného lidu celé řady národů. Spravedlivého míru však nebylo dosaženo dodnes, kdy si letos budeme připomínat 40. výročí konce hrůzostrašné 2. světové války. Jedinou a hlavní vinu na tom mají Sověti svou imperialistickou politikou a touhou podmanit si celý svět rozšířením komunismu do všech zemí. Dokazují to jasně tím, že ve všech zemích Evropy, kam se dostala sovětská armáda - bohužel za ohromné materiální pomoci a politické naivnosti Ameriky - už se také usadila a obsazené země považuje rudá Moskva za svou válečnou kořist. Jen z Rakouska své vojáky po deseti letech takticky stáhla za velmi vysoké naftové výplatné.

V žádné zemi, které mají dnes marxistické režimy, se komunisté nedostali ke své vládní policejní moci zcela svobodnými demokratickými volbami, tak jak je chápeme my v Americe a v zemích Západní Evropy. Kdyby v Československu i po relativním volebním vítězství komunistů v r. 1946 mohl demokratický systém normálně pracovat - bez tzv. lidových milic a bez komunistické páté kolony v armádě, v policii a ve všech důležitých úřadech, komunisté by bývali

**Jako každý rok
VESELE DO NOVÉHO ROKU
a dobré nálady.**

K tomu dopomůže hudba a zpěv.

Rekordy ve velkém výběru a kazety, jakož i 8-Track.

Také pěkná kniha humoru přivede hned do veselejší nálady a potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: Chodská keramika (novinky), Moravská, Slovenská. Křišťálové sklo z různých zemí.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

Pro zábavu hrací karty: mariášky, taroky, vykládací karty.

Blahopřání k různým příležitostem v různých řečích.

Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé, výborné chuti: 1 lb. \$26.50, poštou \$29.35 - 1/2 lb. \$13.50, poštou \$16.15 - 1/4 lb. \$6.75, poštou \$8.60.

Nový druh mlýnků na mák, celokovový, \$27.50, poštou \$30.90

Mnoho jiných kuchařských potřeb a mnohé jiné věci, vše nemožno jmenovat.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poš. \$3.75.

Stručná mluvnice angličtiny, \$4.50, poš. \$5.50.

Pišme správně česky, \$4.50, poštou \$5.50.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Zboží a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

*Importér a zástupce Tuzexu, Arlo,
Umělec a jiných Es. podniků*

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

nemohli nikdy provést r. 1948 ten jejich únorový puč. V Itálii a ve Francii byly komunistické strany při zcela svobodných poválečných volbách procentuálně někdy dokonce silnější než v Československu, natropili v obou zemích spoustu těžkostí, ale na „demokraticky maskovaný“ puč se nikdy nezmožili.

V jihoamerické republice Čile by Moskva bývala socialistu Allendeho do svých sítí nakonec dostala, ale demonstrace žen, které brzy neměly z čeho vařit, přiměly armádu k zákroku. (Škoda jen, že to dnes zase tamní vojenská junta přehání.) Kubáncům a Nicaragui byl marxismus také vnucen, jako vnutila Moskva loutkové poslušné režimy Československu, Polsku, Maďarsku, Bulharsku, Rumunsku a zcela násilně si přivlastnila Podkarpatskou Rus. Pan Husák to všechno ví, jako dobře ví o všech komunistických zločinech - (vždyť byl po nějaký čas i sám v koncentráku Leopoldov) - a přesto tomu říká „záchrana lidské civilizace“.

Další bajky pana Husáka povídají, že SSSR poskytl čs. bojovníkům na povstaleckých frontách rozhodující materiální, politickou a morální pomoc. Takovou rozhodnou pomocí, že také byl zásah Rudé armády v Československu a konečné osvobození Prahy ve středu 9. května 1945. A přesto, že obyvatelé Československa se dosud živě pamatují na pravý opak, komunisté neustále omílají lidem svou lež a podlízavě za to oslavují SSSR, s nímž chtějí „táhnout na věčné časy“.

Vyvrátit bajky komunistů o Pražském povstání, o zradě na Polácích ve Varšavě a čs. Dukelských hrdinách při Slovenském národním povstání je velmi snadné. V první řadě komunisté na přání Moskvy Pražskému povstání vůbec nepřáli a dokonce mu kladli všechny možné překážky, protože v něm nehráli žádnou roli. Když se jim však nepodařilo Povstání sabotovat, když viděli, že čs. podzemí se podařilo v Praze zabrat rozhlas, který pak povzbuzoval celý národ k povstání proti okupantům a německé velitele překvapil a pomátl, připojili se najednou komunisté k Pražskému povstání, aby se dostali do některých úřadů a muselo se s nimi v budoucnu počítat.

Praha se však osvobodila sama, bez sovětské pomoci, a jen vojáci generála Vlasova, zapřísáhlého protikomunisty, vydatně pražským bojovníkům pomáhali. O těch pak podzemní vedení Pražského povstání muselo prohlásit, že s nimi nemá

nic společného, že obráncům Prahy pomáhají ze své vlastní iniciativy a Američané nakonec vydali generála Vlasova Stalinovi, který jej dal pověsit. Ještě předtím, než válka oficiálně skončila generál německé pěchoty na území Československa Rudolf Tousaint podepsal Čechům v Praze úplnou kapitulaci a vydal jim zbraně, zásoby potravin a vojáky jako zajatce. Stalin dal proto honem rozkaz rudoarmějcům v Německu, že musí spěchat do Prahy, která byla ve skutečnosti k velké Stalinově zlosti - už před 9. květnem osvobozena. Stalin měl totiž velmi realisticky naplánováno, že když Rudá armáda „osvobodí“ Prahu od nacistických vojsk, bude Praha rudá hned a také hned od počátku měli v celém Československu vládnout jen komunisté. Proto také obalamutil západní spojenecké vedení, aby po překročení čs. hranic se americké vojsko zastavilo u Plzně. Patton jen velmi nerad uposlechl tento rozkaz Eisenhowerova hlavního stanu a dle potupné dohody americké vojsko v Plzni zastavil. Do Prahy dorazila ještě před příchodem rudoarmějců jen malá výzvědná americká kolona, o níž se komunisté také nikdy ani nezmiňují.

Pražané, kteří začali na výzvu rozhlasu v ulicích stavět barikády, měli jen málo zbraní v úschově, nějaké si pořídili jednotlivými přepady německých vojáků, a některé si přinesli vlastenci z Plzně a z Hradce Králové, kteří slyšeli pražské radio a přispěchali Praze napomoc. Pošty a telegrafy se také ihned vymkly kontrole německých okupantů, a to vše uspíšilo kapitulaci německého generála, o kterém jsem již mluvil. V ty dny Praha také čekala slíbenou dodávku zbraní nákladních vojenských letadel, jejichž piloti čekali v Itálii jen na rozkaz z Londýna. Stalin se to prostřednictvím špionáže dověděl, v Londýně pobouřeně protestoval a Anglie ze spojenecké solidárnosti Stalinovu přání vyhověla. Tak slíbená dodávka ručních granátů a kulometů se do Prahy nikdy nedostala. (Viz. knihu „Pražské povstání“ str. 20-21.) Takovou „pomoc“ poskytli tedy Sověti povstalecké Praze! Úplně stejně a snad ještě hůře jednali Sověti vůči Polákům při Varšavském povstání a vůči čs. partyzánům na Slovensku. Ve dnech, kdy německé vojsko obléhalo Varšavu a těžkým bombardováním „Luftwaffe“ kosila polské vlastence ve Varšavském povstání, sovětská Rudá armáda ležela u Varšavy, prstem

nehnula a nechala tam Poláky vykrváčet. Teprve potom se odpočatí ruští vojáci vrhli na znavené zbytky německé armády a Moskva troubila do světa, že „osvobodila“ Varšavu. Pane Husáku, vždyť víte, že tomu tak bylo: až příliš dobře znáte své sovětské soudruhy, abyste nevěděli skutečnou pravdu o jejich tzv. pomoci Polákům i nám, o masové vraždě polských důstojníků v Katyňském lese a o zbytečném krveprolití našich chlapců na Dukle! Je nám všem dobře známo, že na 60 tisíc mužů drželo přes dva měsíce velmi strategické místo na Slovensku, Rudá armáda jim snadno mohla přijít na pomoc, ale nepřišla, poněvadž Stalin horečně připravoval okupaci a anexi Podkarpatské Rusi, a navíc se potřeboval zbavit těch, o nichž věděl, že nejsou pod komandem komunistické strany a mohli by v budoucnu dělat potíže jeho plánům. Tak nechal vykrváčet i Dukelské hrdiny, aby je pak „dovoňoval“ oslavovat a jmenovat po nich ulice a náměstí. Prostě Stalin byl vychytralý lišák a nehorázný ukrutník, který šel za svým cílem přes mrtvoly všech, jimž nedůvěřoval, a když se jich bez námahy na válečné frontě zbavil tím, že je nechal klidně vykrváčet pod přesilou nacistických děl a kulometů, přidal se pak pokrytecky k oslavování jejich hrdinství jak v polském tak v československém případě. Dnes se komunisté naprosto drze dovolávají svých zásluh o tom, jak Slovenskému národnímu povstání a polským obráncům Varšavy pomohli Sověti. Z toho, co předchází a o čem už napsali mnozí povolnější než jsem já, je naprosto jasné, že pan Husák nedělá jen bajky, ale že lže jako když tiskne. Při tom povídání o sovětské údajné „pomoci“ se ovšem ani jediným slovem nezmiňoval o tom, že mezi slovenskými povstanci byli i Češi a několik mužů amerického řadového vojska. Francouzům, kteří povstalcům na Slovensku pomáhali, postavili nakonec aspoň památník. Ovšem, že tam byli a padli také Američané, o tom se zatím v Československu pod komunistickým režimem nesmí mluvit a nepadne o tom ani zmínka.

Tak, a nyní mám aspoň klidné svědomí. Když o tom všem je psáno v odborných vojenských a historických spisech, považoval jsem si za povinnost napsat o tom prostinkou pravdu i v našich krajanských novinách zvláště v dnešní době, kdy se zase Moskva chystá na - doufejme, že už méně, naivní, - Západ, „šít nějakou boudu“.

Tolik tedy panu Husákovi za jeho zaprodané lokajství rudým mocipánům v Moskvě a za jeho výrobu a papouškování lživých bajek o sovětských „zásluhách“ na osvobození Československa.

Všem čtenářům Hlasu národa oddaný, starou i novou vlast milující a holou pravdu vždy hledající

Váš 79 letý

John M. Sochor

*

Milý náš čtenáři,

k tomu Vašemu pravdivému dopisu můžeme jen přidat upřímné Pán Bůh zaplat' za čas, který jste jeho sepsání věnoval pro poučení všech, kdo pod komunistickým policejním režimem se už narodili, vyrostli a chodili jen do jeho usměrněných škol. Ještě jednou mnoho díky!

Redakce

New York

Milý Otče,

rád Vám posílám předplatné a něco „na inkoust“ na náš křesťanský, informativní a dobře redigovaný Hlas národa, který z nás dělá jednu rodinu a spojuje nás s ušlapaným domovem. Až budete mít místo, laskavě uveřejněte moje verše, které mne napadly na prahu Nového důležitého roku našich současných dějin. Vás osobně a všechny vaše obětavé spolupracovníky upřímně ze srdce pozdravuji.

Váš

Josef V. Tománek

*

Po Novém roce

Opět kolem slunce zem se otočila, skončil třistašedesátý pátý den, s nímž se novoroční půlnoc rozloučila, ze starého roku zůstal nám jen sen.

/New York, 2.1.1985/

V nekonečném prostoru a proudu času, začala už země dělat nový kruh, kolem osy své se točí bez kompasu, letí dráhou, kterou vykázal jí Buh.

Svět se stále mění, ale existuje, možná bude trvat miliardy let, příroda a vesmír, jenž nás obklopuje, nutí nás o Věčném Tvůrci přemýšlet.

Nebesa a svět jsou velkým Božím dílem, plným divů, tajemství a zázraku, Bůh se postará, by v srdci ušlechtilém zbylo dosti síly pro čas útlaku.

Vesmír, nebesa a všechny světadily, den a noc a čtvero ročních období, Buh když stvořil, přál si, bychom šťastně žili, všichni, kdo se Jeho svatě vůli podrobí.

Bůh, jenž stvořil naše lidské pokolení, dal nám nesmrtelnou duši, jež dlí v nás, při práci Ho prosme, denně při modlení, aby nám ji neposkvrnil hříchu kaz.

Buh, jenž řídí svět a vesmír nekonečný, pomáhá nám v každém dobrém výkonu, zbožným duším slíbil v nebi život věčný, těm, kdo žijí podle Jeho zákonů.

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli, srdečně Vás k nám zveme, abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální domácí kuchyni v tradici našich maminek z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři do naší útulné jídelny a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno od 11 hod. do 8 hod. večer. V pondělí zavřeno. ☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé: Míša Vlková & Mike KAZIL,

Jeruzalem. — Protože dvouměsíční jednání mezi Izraelem a Libanonem o odchodu izraelské armády z jižního Libanonu a o zajištění bezpečnosti izraelské severní hranice proti útokům palestinských guerillů nepřinesla žádný výsledek, izraelská vláda Shimona Pereza po dvou denních diskusích učinila prohlášení, že Izrael jednostranně stáhne z Libanonu svá vojska, a to ve třech fázích. V první fázi bude vyklizeno území, ležící mezi řekami Awali a Litani kolem biblického města Sidonu. Odchod izraelských vojáků bude proveden zvolna, takže mírová armáda Spojených národů a libanonská vládní armáda budou mít čas k následovnému obsazení tohoto území. Při druhé fázi bude vyklizeno území, ve kterém leží údolí Bekaa a východní pohoří, až k městu Hasbaya, ležícímu devět mil od izraelských hranic. Vyklizování tanků a těžkého válečného materiálu již začalo a první fáze izraelského ústupu z Libanonu má být skončena do 5 týdnů. Doba provedení druhé fáze bude záviset na dalším vývoji událostí. Izraelská vláda rozhodne, kdy tato fáze má být zahájena. V třetí fázi se izraelská armáda stáhne za mezinárodní hranici, která odděluje Libanon od Izraele. Toto poslední vyklizené území obsadí jiholibanonská armáda, vycvičená a vyzbrojená Izraelem. Celá tato akce odchodu izraelské armády z Libanonu potrvá devět měsíců. Izraelská vláda prohlásila, že se nepovažuje za zodpovědnou za

boje a krveprolití, k nimž může v Libanonu dojít mezi různými sobě nepřátelskými směry až izraelská armáda opustí Libanon. Dne 15. ledna ministerský předseda Izraele Perez ve svém veřejném projevu nevyločil možnost, že po odchodu izraelských vojáků z jižního Libanonu tam může dojít k obnovení občanské války. Vyzval proto mírovou armádu Spojených národů jakož i bejrútskou vládu, aby uprázdněná místa rychle obsadily, dříve než se tam vyhročí situace a začne se bojovat. Libanonská vláda byla formálně zpravena o tomto rozhodnutí izraelské vlády ve městě Naqoura, kde byla vedena dosavadní jednání mezi oběma zeměmi. Izrael prý nechává otevřenou bránu pro vedení dalších diskusí o praktickém provedení jednotlivých fází izraelského odchodu. - Ve Washingtoně mluví Bílého domu vyslovil jménem US vlády uspokojení nad rozhodnutím Izraele stáhnout z Libanonu svá vojska. - Ministři opoziční strany Likud, včetně nynějšího ministra zahraničí a dřívějšího ministerského předsedy Yitzhaka Shamira, se však při debatách vyslovili proti tomuto jednostrannému odchodu Izraele z Libanonu, dokud by nebyla zajištěna bezpečnost izraelské hranice proti palestinským teroristům, kteří mohou nadále ohrožovat izraelské kibutze v severní Galileji.

● ● ●
Washington. — Kardinál Joseph Bernardin 17. ledna ostře kritizoval poslední návrh

LETEM

SVĚTEM

Reaganovy vlády na omezení sociálních výdajů za účelem snížení rozpočtového schodku o 50 bilionů dolarů. Řekl, že snížení federálních výdajů nemá být položeno výlučně na ramena nejchudších vrstev obyvatelstva. Programy ve prospěch chudých už byly sníženy více než dostatečně; břímě musí být spravedlivě rozděleno mezi všechny vrstvy obyvatelstva a ekonomie, a ani vojenské výdaje nemají činit výjimku. Církev a jiné soukromé dobročinné organizace nejsou samy schopny bez vládní pomoci se postarat o životní potřeby obětí chudoby. Doslovně pak dodal: „Dnes není možno odebrat se do práce, nebo na autobusovou stanici, či jít o polední přestávce rychle vyřídit nějakou občůzku bez setkání se s bídou tváří v tvář. V zimě je například vidět, jak pouliční chudina se tísni u zamřížovaných ohřívacích prostorů, u vchodů do domů, na konečných stanicích autobusů, či okolo míst, kde se nejlevněji může obdržet teplá káva.“ - Američtí biskupové ve svém pastýřském listě o ekonomických problémech kritizují politiku amerických vlád, které nevěnovaly dostatečnou pozornost problémům americké chudiny a prohlašují za „mravní skandál“ skutečnost, že rostoucímu počtu Američanů chybějí nezákadnější životní potřeby, ačkoliv Spojené státy jsou nejbohatší zemí na světě. - Podobných „skandálů“ je v naší bohaté a střední Americe sice více, hlavně v jejich mravenčích velkoměstech, ale s americkou chudinou je tomu přesto všechno trochu jinak, než je tomu s chudinou v Mexiku, v ostatních zemích Latinské Ameriky, Afriky a Asie, ba dokonce i zcela odlišně než s chudinou velkoměst Západní Evropy. V dnešních USA - na venkově i ve velkoměstech - byt' byla se vším tím různorodým obyvatelstvem sebevětší džunglí - nikdo nemusí umírat hladem. - Je zde ovšem velmi naléhavá potřeba výchovy - rodičů a dětí z těch různých ras a národů, příšlých do USA a nezvyklých na americkou svobodu, kterou ale dovedou brzy zneužívat stejně jako potravinyové lístky a všechny sociální programy. S lidmi ze starých kultur, kde rodina je posvátná - jako jsou Číňané, Japonci, Židé či Vietnamci - Amerika problémy nemá, protože jsou příčinliví a vzájemně si pomáhají. - Daleko vážnější je v USA dosud problém starých, nemocných a osamělých lidí,

kteří nemají na chorobinec či starobinec, či když jejich děti čekají jen na jejich smrt, aby mohli honem mít jejich vkladní knížky, anebo když jim všechny těžko vydělané úspory spolknou nemocnice a lékaři. V tom případě jsou na tom nejlépe ti, kteří nic nemají, protože okresní nemocnice se o ně postarat musí.

● ● ●
Washington. — V posledních dvou letech se zlepšily vztahy mezi Spojenými státy a marxistickou zemí Mozambikem ve východní Africe. Donedávna byl Mozambik považován za věrného spojence Sovětského svazu, avšak začíná se přiklánět k Západu, protože neobrázel od sovětského bloku potřebnou ekonomickou výpomoc v současném období katastrofálního sucha, jímž jsou postiženy nejen Mozambik, ale země celé východní Afriky. Vláda presidenta Samora Machel-a se začíná odklánět od socialismu a pro zlepšení ekonomické situace své země se spoléhá spíše na soukromé podnikání. Proti americká propaganda se silně snížila a Mozambik se stal členskou zemí Mezinárodního měnového fondu a Světové banky.

Spojené státy poskytly v roce 1984 suchem postiženému Mozambiku potraviny v hodnotě 24 milionů dolarů; v nastávajícím roce 1985 mu poskytnou „omezenou“ vojenskou výpomoc jednoho milionu dolarů na různé vojenské potřeby a 150.000 dolarů na trénování mozambické armády. Ačkoliv tam jsou přítomny stovky sovětských a kubánských poradců, pozorovatelé mají dojem, že tato země opravdu usiluje o to, aby se stala neutrální mezi západním a východním blokem. Ovšem, dokud Sověty nepošle Mozambik domů a Angola kubánské vojáky Castrovi, nebude tam pokoj.

● ● ●
Washington. — Dne 17. ledna mluví US vlády prohlásili, že habešská komunistická vláda znemožňuje dopravu amerických i jiných potravin do území, kde se vede občanská válka; konvoje s potravinami jsou zastavovány, aby se tamnímu vyhladovělému obyvatelstvu nedostalo žádné výpomoci. Tak milionům lidí v těchto územích hrozí smrt hladem z politických důvodů. Americká vláda považuje takové jednání za nepřijatelné; u komunistů však toto jednání je běžné. Habešská armáda také zadržela v přístavu

australskou loď s nákladem potravin hladovělým obráncům svobody na severu země; ministr zahraničí Habeše si pak stěžoval, že prý Austrálie se vměšuje do vnitřních habešských záležitostí. Reaganova vláda právě žádá US kongres o poslání další pomoci do hladem postižených zemí Afriky ve výši 235 milionů dolarů. V poslední době jsou kriticky postiženy hladem také země Keňa a Sudán.

● ● ●
Addis Abéba. — Ve střední Habeši, 100 mil východně od hlavního města Addis Abéby, se 13. ledna v plné rychlosti vykolejil na mostě jedoucím rychlík a 4 jeho vagony se zřítily do 40 stop hluboké strže. Podle vládní zprávy přitom zahynulo 428 cestujících a dalších 550 bylo zraněno. - K nejhorší železniční nehodě v dějinách došlo 12. prosince 1917 v Mondane ve francouzských Alpách, kde v důsledku vykolejení vlaku zahynulo 543 vojáků, vracejících se z fronty.

● ● ●
Bejrút. — Teroristé islámské teroristické organizace Jihad prohlásili 14. ledna, že prý pět unesených Američanů bude souzeno kvůli špionáži. Tito teroristé je mají ve své moci včetně nedávno uneseného dp. Lawrence Jenco z Joliet, Ill., předsedy bejrútské odbočky CRS. Všichni pak prý budou příkladně potrestáni. Tito Američané byli uneseni v posledních deseti měsících v mohamedánském západním Bejrútu; mezi nimi je jeden diplomat, jeden žurnalista, jeden universitní knihovník, jeden presbyteriánský pastor a jeden katolický kněz. Zneužívali údajně svých funkcí pro zakrytí skutečnosti, že jsou agenty CIA! Titíž teroristé zastřelili den předtím dva francouzské vojáky, členy 80 členného francouzského kontingentu dohlížejícího od března 1984 na zachování příměří v Bejrútu a na okolních horách.

● ● ●
Brazílie. — Dne 15. ledna se v Brazílii konala volba civilního presidenta, který vystřídá vojenskou diktaturu po dvaceti letech jejího vladaření. Tato volba nebyla přímá, neúčastnil se jí všechen brazilský lid; byla pouze nepřímá, uvnitř 686 členné „koleje elektorů“. Ze dvou hlavních kandidátů na presidenta zvítězil 74 letý Tancredo Neves, jehož funkce má začít 15. března. Tuto volbu civilního presidenta umožnil

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července. 6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večerí, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tuscon, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napiště nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

nynější 67 letý vojenský prezident Brazílie, generál Joao Figueiredo. Ačkoliv kolej elektorů byla sestavena tak, aby při volbě zvítězil Paulo Salim Maluf, kandidát vojenské vlády, ve skutečnosti zvítězil mnohem populárnější Tancredo, ačkoliv byl kandidátem politické opozice proti vojenské vládě. Neves byl zvolen na dobu šesti let; on však při přijetí výsledku volby prohlásil, že zkrátí svůj termín pouze na čtyři roky, a že v roce 1988 se budou v Brazílii konat nové, tentokrát přímé prezidentské volby, jichž se zúčastní veškeré obyvatelstvo jako v USA. - Tancredo nebude mít vládu snadnou; cizí dluh Brazílie dosahuje výše 100 bilionů dolarů, v zemi je 240 % inflace, a mezera mezi bohatými a chudými se tam stále rozšiřuje. Brazílie dnes čítá 128 milionů obyvatel a v budoucnu by mohla být třetí světovou velmocí - kdyby ...

Washington. — Mluvčí Bílého domu Robert Sims řekl 16. ledna, že Spojené státy a Sovětský svaz se dohodly „v zásadě“, že spolu budou vést diskuse o míru na Blízkém východě; nebudou to formální vyjednávání o této věci, nýbrž pouze to bude jakási „výměna názorů“. Spojené státy trvají na svém přesvědčení, že návrh presidenta Reagana na mír na Blízkém východě z roku 1982 zůstává nejlepší základnou pro uzavření míru mezi Araby a Izraelem. Spojené státy a Izrael před nedávnem zamítly sovětský návrh na svolání mezinárodní konference o této věci. - Spojené státy si budou se Sovětským svazem rovněž „vyměňovat názory“ o problému oddělení ras v Jižní Africe. Čeká se, že tato jednání budou pouze mluvením do vzduchu bez praktických výsledků.

Washington. — V Belgii, členské zemi NATO, by mělo být letos v březnu umístěno 44 nových amerických nukleárních stíhacích středního doletu, zvaných „cruise“. Belgický ministerský předseda Wilfried Martens řekl presidentu Reaganovi za své návštěvy Washingtonu 14. ledna, že jeho vláda „v zásadě“ plně souhlasí s tímto projektem, že však nemůže slíbit, že umístění stíhací se bude moci uskutečnit už v březnu, jak bylo plánováno. Toto umístění možná bude nutno odložit na pozdější dobu. Belgická vláda prý nejdříve bude musit o této věci jednat s ostatními členskými zeměmi NATO, a kromě toho bude musit vzít ohled na silnou politickou

opozici v belgickém parlamentě proti umístění amerických nukleárních zbraní na belgické půdě. Přílišný spěch by prý mohl způsobit pád nynější vládní koalice křesťanských demokratů se socialisty stejně silně proamerických jako křesťanských socialistů, ale asi Spaakovi socialisté jsou na SSSR citlivější než italské komunisty.

Washington. — Reaganova vláda připravuje „revoluční změnu“ ve vládní farmářské politice; chce skončit dosavadní už půl století trvajícím vládním politikou farmářských subvencí a kontroly hospodářské produkce. Konservativní ekonomové volají už dlouho po této změně. Nynější US zemědělství je charakterizováno nízkými cenami svých produktů a velkými přebytky produkce. Napříště US farmářská produkce má být vedena stejně jako jiné ekonomické výrobky - poptávkou na domácích a světových trzích. Tato změna má být uskutečněna v příštích třech až pěti letech. Čeká se, že tím mnohé menší a střední farmy budou vyřazeny z provozu a ceny potravin znatelně stoupnou. - V pondělí a v úterý 21.-22. ledna farmáři z Illinois demonstrovali v Chicagu před budovou obilní, plodinné a dobytkařské bursy proti nízkým cenám svých produktů.

Londýn. — V minulém týdnu sibiřská zima pokračovala v západní a jižní Evropě; velké množství sněhu napadlo i v Itálii, Španělsku a v Portugalsku, kde sníh je obvykle vzácností. V Albánii bylo lavinou zasypano 57 lidí. Celkem kvůli velkým mrazům zahynulo v západní a jižní Evropě 320 lidí; ve Francii jich zahynulo 128, v Albánii 57, v Itálii 35, ve Španělsku 30, v Jugoslávii 26, v Rakousku 20, v Západním Německu 15. v

Anglii 10, v Portugalsku 6 a ve Švýcarsku 3. Od pátku 18. ledna v jižní Evropě teplota znatelně stoupla. Velké zimní kalamity hlásil také čs. rozhlas, ale na Západě dosud nikdo neví, kolik lidí přišlo o život v Československu, ani jaké škody způsobily mráz a sníh.

Chicago. — Po Evropě byly v sobotu a v neděli 19.-20. ledna 1985 postiženy krutými mrazy také některé státy v USA. U nás v Chicagu např. v neděli 20. ledna klesla teplota na - 27 F. což měl být nejužší mráz v celých víc než stoletých dějinách města, od kdy se v Chicagu klimatické podmínky zaznamenávají. Lidé, kteří nemusili, raději nevycházeli z domu a bylo to cítit i v menší návštěvnosti bohoslužeb v kostelích všech vyznání. President Reagan dokonce nařídil, aby se jeho pondělní inaugurace konala pod kopulí Kapitolu, z obav, aby lidé neměli zbytečně omrzliny a muzikantům školních kapel, aby nezmrzly hudební fukací nástroje. Vynahradil jim jejich úsilí přicestovat do Washingtonu a dlouhé týdny nácviu tím, že odpoledne se narychlo připravil jejich koncert ve velké sportovní vytápěné aréně, jehož se osobně zúčastnil se svou chotí Nancy, s rodinou místopresidenta Bushe a s některými členy Kongresu a vlády. Všechny tribuny a židle připravené na schodech a úpatí Kapitolu byly tedy v úterý opět odklizeny - bez použití.

Louisville, Ky. — Dne 25. listopadu američtí lékaři pod vedením MUDr. William DeVriese, holandského původu, implantovali umělé srdce 52letému pacientu William R. Shroederovi, jemuž podle mínění lékařů, zbývalo už jen několik dnů života, ačkoliv se už předtím podrobil dvěma srdečními operacím. První US pa-

cient, jemuž bylo implantováno umělé plastické srdce - v prosinci 1982 - byl Barney Clark, zubní lékař ze Seattle, který po operaci žil 112 dnů. Protože zdravotní stav Shroedera byl lepší než byl stav Clarkův, lékaři jeví značný optimismus pro další vývoj jeho případu. Lékařská věda získá touto druhou operací transplantace umělého srdce další poznatky pro záchranu těch, jimž srdce vypovídá službu. Podle odhadů, až se takové operace stanou běžnými, bude později možno zachránit každoročně životy 20 až 40 tisíc Američanů, postiženým kritickými srdečními neduhy. Umělé srdce je pumpa, vyrobená z plastiky a alumina, podle modelu, který si vymyslel Dr. Robert Jarvik; nyní je vyráběno firmou Symbion, Inc., v Salt Lake City. Je vysoké tři a půl inče, asi jako obyčejné srdce, a váží 10 unci čili dvě třetiny libry. Jeho zhotovení stálo 15 tisíc dolarů; celá operace byla financována pojišťovnou a z vládních fondů. Shroeder se totiž dobrovolně rozhodl podrobit se této operaci, aby tak mohl pomoci jiným lidem, nemocným jako on, poznatky, jež tím lékaři získají. Až se tato operace stane běžnou, podle odhadů bude stát nové srdce 10 tisíc dolarů a celá operace 100 až 200 tisíc dolarů. Nyní je Shroeder, jehož situace se zlepšuje rychleji než lékaři očekávali, dosud spojen dvěma, plastickými trubicemi se vzdušným kompresorem, vážícím 323 liber, velkým jako menší lednička; ten udržuje umělé srdce v chodu a tím pacientův krevní oběh je v provozu. Jeho možnost pohybu je tedy zatím velmi

omezená. V pátek 30. listopadu však po dobu 20 minut byl na něm s úspěchem vyzkoušen vzdušný kompresor v malém provedení, zhotovený vědci v Západním Německu, který váží pouze 11 liber a může být nošen pacientem ve schránce přes rameno. Tím bude pacientovi poskytnuta možnost více normálního života. První pacient Clark musil být stále připoután k těžkému kompresoru, který se pohyboval pouze na kolečkách. Jedinými komplikacemi Shroedera je, že trpí cukrovkou, a že části srdce, které mu zůstaly v těle, jsou zjizveny z dřívější operace.

Damašek. — Sovětský svaz už dříve učinil výzvu, aby problém Blízkého východu byl vyřešen na mezinárodní konferenci. Arabské země ve svém celku přijaly tento návrh s nadšením, avšak Spojené státy a Izrael jej nekompromisně zamítly. Nyní 26. listopadu francouzský prezident Mitterrand, na návštěvě v Damašku prohlásil, že jeho vláda by za určitých podmínek byla ochotna souhlasit se svoláním mezinárodní konference, jíž by se zúčastnily také Spojené státy, Sovětský svaz a některé evropské země. Syrský prezident Hafez Assad se zároveň s Mitterrandem vyslovil pro svolání takové konference, na níž nesmí chybět Syrie. Ta však s Jordánskem i Egyptem požaduje i účast zástupců PLO, a tu zase nepřijme Izrael a tak uteče asi ještě hodně vody v Jordánu, než dojde na Středním východě k nějakému kompromisu.

Doporučte HLAS NÁRODA svým přátelům a známým

Sdružené československé organizace v Chicagu

dovolují si Vás srdečně pozvat na

XXVII. REPRESENTAČNÍ PLES

V SOBOTU 2. ÚNORA 1985

v nové moderní dvoraně Unie č. 150
Route 66 a La Grange Road, Countryside, Illinois

Uvádění debutantek XXVII. rep. plesu
s tanečním pořadem mládeže

ZAČÁTEK V 8:00 HODIN VEČER

Dvě hudby za řízení George Píchy.
Vstupné \$ 10.00 za osobu Večerní úbor

Rezervace stolů a předprodej vstupenek u fy:
Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.
Tel.: 749-1346. — Stoly budou rezervovány jen do 9,15 hod. večer.
Večeře budou podávány od 7 hod. večer.

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

24. kolo: Dukla Jihlava - Škoda Plzeň 4:1, VSŽ Košice - TJ Vítkovice 5:3, Tesla Pardubice - TJ Gottwaldov (Zlín) 1:0, Motor České Budějovice - CHZ Litvínov 3:2, Dukla Trenčín - Zetor Brno 8:5, Slovan Bratislava - Sparta Praha 4:4.

25. kolo: Gottwaldov (Zlín) - Jihlava 2:2, Plzeň - Košice 2:4, Brno - Č. Budějovice 2:4, Litvínov - Pardubice 6:1, Sparta - Trenčín 3:2, Vítkovice - Bratislava 2:4.

26. kolo: Jihlava - Litvínov 6:5, Košice - Gottwaldov 0:2, Č. Budějovice - Pardubice 3:3, Trenčín - Vítkovice 3:1, Brno - Sparta 4:3, Bratislava - Plzeň 3:2.

27. kolo: Pardubice - Jihlava 4:11, Gottwaldov - Bratislava 4:1, Litvínov - Košice 4:10, Sparta - Č. Budějovice 1:5, Plzeň - Trenčín 3:7, Vítkovice - Brno 5:3.

Tabulka po 27. kole:

1. JIHLAVA	132:71	43
2. KOŠICE	131:85	36
3. GOTTWALDOV (Zlín)	71:50	35
4. Č. BUDĚJOVICE	77:73	34
5. PARDUBICE	83:92	28
6. TRENČÍN	94:88	25
7. LITVÍN OV	116:122	24
8. BRNO	71:85	23
9. SPARTA	78:95	22
10. PLZEŇ	74:91	20
11. VÍTKOVICE	77:108	18
12. BRATISLAVA	61:105	16

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

Českomoravská skupina:
31. kolo: Poldi Kladno - Slavia Praha 1:1, Olomouc - Opava 5:1, Ústí nad Labem - Mladá Boleslav 5:4, Hradec Králové - Vimperk 1:8, Karviná - Přerov 5:3, Ingstav Brno - Dukla Jihlava B 4:2. Stále zbývají dohrát z 29. kola dva zápasy: Karviná - Opava a Ústí n/L. - Jihlava B.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. KLADNO	165:76	53
2. OLMOUC	146:91	36
3. OPAVA	100:111	35
4. ÚSTÍ n.L.	93:88	32
5. SLAVIA	105:101	32

Slovenská skupina:

27. kolo: Poprad - Liptovský Mikuláš 5:3, Michalovce - Dukla Banská Bystrica 3:2, Dubnica - Topolčany 4:3, Skalica - Nitra 5:4, Ekonom Bratislava - Zvolen 2:5, Martin - Prešov 11:3.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. POPRAD	107:79	37
2. MICHALOVCE	117:78	36
3. DUBNICA	101:69	36
4. TOPOLČANY	113:94	31
5. SKALICA	101:83	31

Přátelské zápasy v hokeji: Československo hráči do 18 let - Camrose College Alberta (Kanada) 6:0, Československo hráči do 16 let - Brampton Midgets (Kanada) 12:1 a 9:1, NDR - SSSR 1:4 a 1:9.

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Evropské volejbalové poháry - 2. kolo, první zápasy:

PMEZ - muži: RH Praha - Dinamo Bukurešť 3:0, ženy: RH Praha - Olympia Ravenna (Itálie) 0:3.

PVP: - muži: CH Bratislava - Spartak Levski Sofia 2:3, ženy: UK Bratislava - Nelsen Reggio Emilia (Itálie) 1:3.

Košiková: V Poháru L. Ronchettiové prohrály ženy Sparty v Budapešti s místním BSE 48:51.

Evropské házenkářské poháry - čtvrtfinále,

první zápasy:
PMEZ - muži: TV Grosswallstadt (NSR) - Dukla Praha 23:21.

Pohár IHF - muži: Miyaur Baia Mare (Rumunsko) - Lokomotiva Trnava 37:22, ženy: Jiskra Partizánske - HV Entius (Holandsko) 32:12.

PVP - ženy: Družstevník Topol'niky - VFL Sisdelfingen 21:16.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A.

V pátek 18. ledna 1985 se konala ve Sparta klubu na Čermákově třídě v Ciceru výroční schůze Sparty, která vstupuje do jubilejního 70. letého výročí své činnosti. Během této dlouhé doby Sparta Chicago došla v kopané mnohých úspěchů, na které musí být každý náš člen i spartánský fanoušek hrdý. Vždy nám to sice nešlo podle našeho přání, a byla také období, ve kterých byl skoro každý z nás zoufalý, ale naši společnou neúnavnou prací jsme se opět vzhopili a od r. 1970 hrajeme nepřetržitě v nejvyšší chicagské soutěži - Major divize.

Podívejme se nyní na výsledky Sparty v r. 1984.

První mužstvo zahájilo novou sezonu už v lednu, když hrálo

halové mistrovství „Metro-Liga“, kde skončilo na šestém místě. V „Metro-Cup“ za účasti šestnácti mužstev vybojovala Sparta pátou příčku.

Jarní sezóna „Metro-Liga“ byla zahájena loňského roku 5. května. V této části Sparta nebyla úspěšná a získala ze sedmi zápasů pouhých pět bodů.

Pak následovala dvouměsíční letní přestávka, ve které manažer Lád'a Gajda hledal vhodné hráče na zkvalitnění hry Sparty, střelce a optimální sestavu. Dobrým znamením pro podzimní část ligy byl výkon Sparty na turnaji v St. Joseph Kickers ve státě Michigan, kde si vedla skvěle. Obsadila první místo, když všechna čtyři utkání vyhrála se skórem 14:0.

Podzimní sezóna byla pro Spartu jedna z neúspěšnějších v celé její historii, neboť v této části Sparta ani jednou neokusila trpkost porážky. Ze sedmi zápasů, pět vyhrála a dvakrát remizovala. Jen horším poměrem gólů (díky jarní části) - byla Sparta odsunuta v celkové tabulce na třetí místo se sedmnácti body.

Rezerva Sparty za vedení neúnavného předsedy Sparty Jardy Fajkuse docílila též sedmnácti bodů a také opět skončila na třetím místě v tabulce.

Sparta měla šest mládežnických celků: žáky do 10, 12 a 14 let, dorostence do 16 let a dva týmy do 19 let. Dorostenci Sparty „Orange“ do 19 let získali opět titul mistra Illinois a vede je syn Jardy Fajkuse Willie. Toto mužstvo se probouvalo mezi posledních osm v USA než bylo poraženo mistrem státu Ohio - Clevelandem 1:2. Jako v r. 1983, tak i v r. 1984 se zúčastnili turnajů v Detroit a St. Louis.

★★★

Po stránce společenské jsme uspořádali dvě taneční zábavy a dva pikniky. Jarní zábava, pořádaná společně se Svazem čs. sportovců v zahraničí skončila pěkným finančním úspěchem. Oba pikniky byly výtečnou navštívené a staly se výtečnou vzpruhou pro činnost osmi fotbalových mužstev. Jenom naše podzimní zábava byla menším finančním zklamáním, ale po stránce společenské vyšlo vše dobře.

★★★

Během roku jsme měli možnost přivítat mezi námi dvě

bývalé sportovní hvězdy z Československa: cyklistu Jana Veselého ze Sparty Praha a fotbalistu Otu Hemeleho ze Slavia Praha, kteří mezi námi prožili mnohé krásné chvíle. Oba tyto sportovní velicí byli nadšeni naší neúnavnou prací a přejí nám mnoho úspěchů v našem jubilejním 70. roce činnosti.

★★★

Nyní jak byl zvolen nový výbor Sparty pro rok 1985.

Předseda: Mirek Rys; místopředsedové: Edmund Paprocki, Lád'a Svoboda; sekretář: Jarda Fajkus; pokladník: Honza Králík; zapisovatel: Lád'a Kop, manažer prvního mužstva: Lád'a Gajda; manažer rezervy - zatím neobsazen; manažer všech mládežnických týmů: Jimmy Johns, hospodář: Bohouš Sedláček; delegát do ligy: Ed Zebig; dopisovatelé do novin: Lád'a Kop (Hlas Národa), Pepíček Kučera ml. (Denní Hlasatel) a Jimmy Johns (Cicero a Berwyn Life); zábavní výbor: Svoboda, Králík, Král, Šťastný, Jakubiček, Příkazský, Rys, Paprocki, Kent; revizoři účtů: Josef Jakubiček, Cyril Příkazský, Jirka Pistorius.

Nastolení nového výboru Sparty se koná 15. února 1985 v 7 hod. večer ve Spartaklubu - všichni jsou vítáni.

Konečné tabulky v r. 1984

MAJOR DIVIZE:

1. GREEN WHITE	30:11	21
2. SCHWABEN	21:15	17
3. SPARTA	21:18	17
4. KICKERS	16:18	14
5. EAGLES	19:20	13
6. WIKINGS	13:17	12
7. WILMETTE	8:19	8
8. LITHS	10:23	8

MAJOR RESERVY:

1. WIKINGS	43:21	19
2. KICKERS	33:17	19
3. SPARTA	26:25	17
4. EAGLES	35:28	16
5. SCHWABEN	31:26	15
6. WILMETTE	33:26	13
7. GREEN WHITE	17:44	8
8. LITHS	12:43	4

★

Končíme heslem: „Ať vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.“

POK:

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL., 60623

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY - PARTY - PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA - BAR

TELEFON: 656-3555

Ze staré

„České Plzně“

v Chicagu

Poznámka redakce:

Při každém setkání se starokrajany ve staré chicagské České Plzni, kde jsem během více jak patnácti let u sv. Prokopa byl svědkem její rychlé proměny na Plzeň mexickou, jsem je prosil, aby nám napsali něco ze svých vzpomínek na „staré časy“ do Katolika a Národa. Několik jich to občas udělalo s omluvou, že už jim to „nejde psát“, ale raději většinou vyprávěli nějakou příhodu, kterou v té bývalé české čtvrti zažili. To trvalo asi tak pět let, pak najednou se začali stále rychleji vytvářet ze zbylých „českých domků“ i ti staří pamětníci mladé „České Plzně“; buď odcházeli do starobinců, nebo na věčnost. Mnohé z jejich vyprávění jsem dával do rubriky „Dopisy našich čtenářů“ v Národě a Katolíku, něco jsem si poznamenal, a na něco se z těch rozhovorů se starokrajany už jen tak trochu pamatuji.

A nyní najednou, u příležitosti devadesátin vždy hluboce věřící, pracovitě a životem těžce zkoušené paní Ruženy Vokurkové se na takový jeden „záběr“ ze života našich krajanů v České Plzni rozpoměla paní Hermínka Ondrušová, které jsme za to ze srdce vděční. To ty naše staré věrné čtenáře rozveselí!

Tak, milá paní Hermínko, v modlitbě na Vás pravidelně vzpomínám, aby Vám Vaše nohy ještě po léta sloužily a zase nám takovou vzpomínku na bývalou chicagskou Českou Plzeň napíšete! A paní Vokurkové přejeme do další desítky let vše nejlepší a potřebnou Boží pomoc a ochranu.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Ještě před 60 lety byla chicagská „Plzeň“ celá česká. Dřevěné domečky, trávníky, květy na záhonech i v oknech za poloodrnutými čistými záclonkami.

Několik Čechů se nás drželo dohromady. Z nás žen jsme si jedna druhé pomáhaly. Byla to

*****

PÁN BŮH ZAPLAT!

Mrs. Mary Kolář z Berwynu věnovala k uctění památky své milované, předčasně zesnulé dcerušky (den jejího úmrtí byl 28. prosince 1975)

MAŘENKY JURČÍKOVÉ
\$20.00 tiskovému fondu Hlasu Národa.

*****

Vokurková, Procházková, Fakanová a Beitlerová. Na rohu měli obchod Kulíčkovi - moc hodní lidé. Tam jsme chodily všechny. Dával taky na úvěr, měl k nám důvěru. Bylo to na 19. ulici a Racine Ave. Chodily jsme do práce, děti byly malé. Slečna Píchová - „Social Worker“ - nám děti dostala do opatrovny za 1 dolar týdně, již od 7 hodin ráno. Opatrovna byla v „Howel House“ na 19. ulici a Racine. Slečna Ray byla ředitelkou, byla vzdělaná, ale mluvila jen anglicky. Slečna Píchová jí však vše vysvětlila. Byl tam vedle též malý kostel baptistů, ale mnoho z nás chodilo k sv. Prokopu na Alport. Děti měly dvě učitelky a v létě byly s dětmi v přírodě v Lake Bluff u Michiganského jezera. My ženy jsme šly, vyšívaly jsme věci na bazar a vše co se utřilo - 45-50 dolarů - jsme daly opatrovně. Říkaly jsme si - co se napícháme! Já jsem pak navrhla, abychom sehrály české divadlo. Kuchařka Hrozenčíková a Vokurková i všechny ostatní byly pro to. Dalo to ale práci, než nám to dovolili! Když jsme slíbily, že nám zbyde více peněz, tak jsme to prosadily. Nesměli v tom ale hrát pánové, a tak jsme hrály i mužské role jenom samé ženy, ustrojené za pány. Já šla k panu Pancnerovi a hodinu jsem vybírala divadelní kus až jsem našla jednu veselohru „Ženich v truhle“. Cvičily jsme pak po večerech. Z těch přítelkyň nakonec žádná nehrála, bály se, ale pustila jsem se do toho přesto. Kostýmy se vypůjčily. Měly jsme nablízku české Ludvíkovo divadlo, všechny jsme tam šly, a pak už se

žádná z nás nebála vystoupit na jevišti. Truhlu nám nahradil velký kufr z naší staré vlasti, který se přikryl tmavě růžovým ubrusem. Vstupné bylo 25 centů. Já pracovala tehdy v obchodě, pan šéf mi udělal zadarmo plakáty, které jsme všude vyvěsily. Měly jsme též tři hudebníky - zdarma.

Po zdvižení opony k prvnímu jdenání se na jevišti „náhodně“ sešli Madlenka s milencem. Najednou slyší mluvit a přicházet pantátu, tak milence ukryla do toho kufru. Pantátové se pak dohadují o věno Madlenky, kterou chce její otec ve skutečnosti „prodat“ za bohatého selského syna. Pantáta vykládá a ptá se co dostane. Prý že, 2 krávy, 1 kozu, slepice a

husy. V tom ženich v kufru kýchnul a pantáta se ptá: co to? A Madlenka stála u truhly a řekla - Inu, kýchla jsem!... Byla to 3 jednání a když nikdo nebyl na jevišti, náš Johnnie Ondruš - (říkaly jsme mu tehdy Honzíčku) - šel na jeviště, odkryl ubrus a řekl: - „Kejchni!“ Celé obecenstvo se mohlo usmát. Nemohly jsme ho dostat z jeviště, až jsme mu ukázaly limonádu. Já ji ochutnala a hned jsem poznala, že v ní bylo víno! To Fakanová, která hrála hlavní roli pantáty, tam přidala víno „na kuráž“.

Lidu bylo tolik, že stáli i venku, a výdělek byl 140 dolarů. Pak se tam po léta hrávala divadla pravidelně a řídila je Holubová. Také 26. ulice,

Pulaski Road a celé okolí Kalifornie a dnešní Little Village byly české. Výborní řezníci, pekaři a všude české obchody. Bydlel tam i český mayor Čermák, český lékař Andrew Toman a čeští zubaři bratři Hejnové. My děkujeme České Plzni, Howel House a farnosťem, které nám pomohly do začátku v Americe.

Mohla bych toho více napsat k uctění Ruženy Vokurkové, ale nesmí se přehánět ani v tom vzpomínání. Mám radost, že se ve zdraví dožívá 90 let a děkuji jí za její celoživotní přátelství. Ztratila manžela a 2 dcery v autonehodě, ale má moc hodného syna Edwarda, vnoučata a pravnoučata.

Hermína Ondrušová

*Přijď si, co přijď,
jen, Bože, ve všem naše kroky říd';
vždy dodávej nám útěchy a síly,
at' v radosti, či v trudné chvíli,
bychom Ti vždy a ve všem věrni byli!*

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

naší dlouholeté přítelkyni

paní Rose Vokurkové

2526 So. Grove Ave. Berwyn, Ill.

k jejím

90. letým narozeninám

*Dobré zdraví, Bůh Ti žehnej,
at' žiješ do sto let!*

*To Ti ze srdce přejí:
HERMINA ONDRUŠOVÁ
MICKEY A JOHNNIE
ONDRUŠ*

**Upřímně srdečné a vděčné
blahopřání k narozeninám**

naší sladě, dobré a starostlivé české mamince a babičce,

paní

RŮŽENCE VOKURKOVÉ,

*kteřá v plném zdraví oslavila v pátek 25. ledna 1985
své požehnané devadesáté narozeniny.*

V Tvém úhledném a čistotou zářícím domově v Berwynu, Ill. (2526 S. Grove Ave.) se nám při každé návštěvě vybaví v myslí vzpomínky na šťastné dětství v teple rodinné pohody, kterou Jsi nám dovedla vytvářet svou starostlivostí, úsměvem i pokáráním, neustálou obětavostí a upřímnou, jednoduchou a hlubokou vírou v Boha, k níž Jsi nás vedla svým příkladem. Dnes víme, že to byla právě Tvá víra, která Ti dala sílu přijmout i tragickou smrt našich dvou sester Růži a Marie.

Za všechnu Tvou lásku Ti dnes znovu děkujeme a vyprošujeme Ti do dalších let hojnost zdraví a Božího požehnání.

EDWARD VOKURKA s rodinou - syn;
RUSSEL VLČEK s rodinou - vnuk;

Vážený pán prezident.
Znova sa hlásime mladí ČSSR:
(Pokračovanie ze str. 1)

situácii pani učiteľky Mičianovej z Novej Dubnice. A nielen na jej. Podobné prípady sa dejú aj na iných miestach ČSSR, počnúc vysokým školstvom a končiac škôlkami. Prosíme Vás, dajte sa o týchto nespočetných prípadoch informovať. My nechceme spomínať mená tých, na ktorých sa tie nehorázne krivdy protizákonných činov páchajú, aby sme im ešte viac nepoškodili. Bezpečnosť a stranické aparáty o nich dobre vedia. Dajte sa informovať o prípadoch v Prahe, v Bratislave, v Nitre i Košiciach! A dajte sa informovať aj o tom, akí ľudia, s akým kádrovým profilom, odstraňujú a zemožňujú vynikajúcich učencov a pedagógov.

Ak s tým súhlasíte, prosíme Vás, nikdy viac nevyrieknite ani najmenej slovíčko proti chilskej junte, ani proti juhoafrického apartheidu, ani proti žiadnej diktatúre na Západe, hoci my mladí s nimi nesúhlasíme. No my nesúhlasíme ani s neprávosťami, ktoré sa dejú u nás a o ktorých odstránenie sme Vás žiadali a opätovne žiadame. Veru za tie nespravodlivosti nebojovali naši otcovia a dedovia v SNP. A zaiste ani Vy, vážený pán prezident.

Sme v jubilejnom roku sv. Metoda. Tisíce mladých srdc dalo podpis pod žiadosť o príchod sv. Otca Jána Pavla II. na tieto jubilejné oslavy do našej vlasti. Pripojili sme sa tak k Otcovi kardinálovi Františkovi Tomáškovi, ktorý osobne pozval sv. Otca na tieto oslavy. Vážený pán prezident, ak tie tisíce podpisov je málo, sme ochotní zozbierať ďalšie a ďalšie tisíce mladých ľudí, aby sme Vám znova dokumentovali túžbu drvivej väčšiny obyvateľov ČSSR, aby sv. Otec prišiel do našej republiky z tejto vzácnej jubilejnej príležitosti. Mnohých z nás štátna bezpečnosť veľmi brutálne vyšetrovala, mnohých z nás aj fyzicky týrala. Bili nás, hoci sme nič protizákonné neurobili. Sme však ochotní podstúpiť ďalšie muky, len aby sv. Otec k nám prišiel. Kol'kokrát prináša denná tlač osočujúce zprávy o sv. Otcovi, že drží so Západom, že je protisocialistický atď. Máte vynikajúcu šancu pozvať ho a uvidíte, že veľmi rád príde aj do socialistického Československa, že veľmi rád sa stretne so svojimi duchovnými ovečkami aj u nás. A určite neukáže zamrečenú tvár ani

vláde, na ktorej čele Vy stojíte, hoci, ako sme vyššie uviedli, denná tlač ho veľmi kruto, bezcitno a trestuhodne napadá a pripisuje mu epiteta, ktoré nesvedčia o morálnej výške dotyčných redakcií a redaktorov.

Žiadame Vás znova, vážený pán prezident, my mladí ČSSR: pozvite sv. Otca na jubilejné oslavy 1.100. výročia smrti sv. Metoda k nám do Československa.

Pri tomto vzácnom jubileu nemôžeme nevyjadriť aj naše rozhorčenie, a zároveň aj násťojčivú žiadosť vo veci štátneho znaku ČSSR.

Rozhorčenie. Cyrilometodejský dvojkriž nám zo štátneho znaku nezobrali ani Maďari počas najzúrivejšej maďarizácie, ani hitlerovskí Nemci. Dokonca aj Vy sám, vážený pán prezident, ste vyslovili kedysi nad terajším štátnym znakom ČSSR nesúhlas, keď ste vatru na hrudi leva nazvali živánskou vatrou. To nie je šovinizmus, to nie je žiadne „sektárstvo“ rozhorčovať sa nad touto krutou nespravodlivosťou na nás Slovákov. To je urážka celého slovenského národa, ktorého členom ste aj Vy. Kto to kradmu rukou siahol na náš symbol, na Cyrilo-Methodskú tradíciu? Bola to bezcitná ruka a um, ktorému dejiny slovenského národa sú úplnou neznámou. A ak to niekto urobil zámerne, tak tento počin je zločinom proti nám Slovákom. Pošliapať korene národa je obrazne povedané to isté ako keď človek stratí rozum. Čo je pre jednotlivca rozum a pamäť, to je pre národ história, dedičstvo otcov.

Práve preto Vás zvlášť my mladí ČSSR žiadame, a žiadame celú vládu ČSSR a SSR, aby v tomto jubilejnom roku sv. Metoda bol vrátený aj štátny znak nás Slovákov do štátneho znaku ČSSR: cyrilometodejský dvojkriž na troch vrchoch. Žiadame to naliehavo. Nechceme robiť rebélie, stávky, protestné akcie. To nie je náš spôsob. My mladí ČSSR nestranici i čestní stranici, veriaci i uprimne hľadajúci chceme byť disciplinovanou súčasťou národa. No o to, čo nám patrí, naliehavo Vás žiadame.

Nám čestným mladým ČSSR nepripisujú ani vypískanie s. Viliama Šalgoviča vo Východnej počas jeho prejavu. Tých sotva 5.000 mladých, ktorí boli namanipulovaní, tí iste nepatrili medzi nás čestných mladých ČSSR. My sme boli v tom čase v desaťtisícových zástupoch na mariánskej hore v Levoči. Nik z ľudí nás tam nekomandoval, nik nám tam nič časné

nesľuboval. Pozvala si nás tam nebeská Matka, a naše srdcia ťiahli k nej napriek toľkým naivným prekážkam, ktoré štátna správa proti tejto púti robila. Kým mladí vo Východnej pískali proti s. Viliamovi Šalgovičovi, my sme prosili o požehnanie a pokoj, ale aj o porozumenie pre celú našu vlasť.

V poslednom čase rozbúrila relatívno pokojnú hladinu našej vlasti zpráva, že zástupcovia štátnej správy predložili zástupcom Pacem in terris teris požiadavku, aby Pacem in terris pozvalo na oslavu 1.100. výročia Metodovej smrti moskovského patriarchu, jeho svätosť Pimena, a aby sa v ČSSR vytvorila národná cirkev pod vedením moskovského patriarchu. V KN č. 29 pod hlavičkou „V mene kresťanskej etiky“ predsedníctvo Pacem in terris tieto požiadavky štátnej správy na vedenie Pacem in terris dementovalo. Lenže v článku nebolo z kresťanskej etiky vôbec nič. Bol to elaborát plný nenávisti, zloby a bezmocnosti, že sa nielen náš ľud, ale celý svet dozvedel o takej nehoráznej požiadavke. Škoda zúriť, škoda niekomu ubližovať. Blížia nám tí a s nami celej ČSSR, čo takéto požiadavky prednášajú hnutiu Pacem in terris, kde čestný kňaz nemá čo hľadať, pretože sv. Otec raz a navždy vyriekol nad týmto hnutím, a podobným hnutiam v celom svete, svoje rázne NIE.

A potom, vážený pán prezident, Vy ako právnik ste študovali aj cirkevné právo. Veľmi dobre viete o hierarchickom usporiadaní Cirkvi. Partnerom pri vyjednávaniach o cirkevných veciach s vládou nie sú členovia Pacem in terris, ale v prvom rade Jeho Eminencia kardinál František Tomášek a najdôstojnejší otcovia biskupi s ordinári. Tí majú mať právo slobodne, nehatene a pravdivo informovať veriacich o cirkevne-štátnych otázkach, a nie členovia Pacem in terris. Práve preto aj „Vyhlásenie ordinárov ČSSR“ v KN č. 32 podpísané J.E. Františkom kardinálom Tomáškom, predsedom Zboru ordinárov ČSR a J.E. biskupom Jozefom Ferancom, predsedom Zboru ordinárov SSR nielenže prišlo oneskorene, ale právom ho pokladá spoločnosť za vynútené štátnymi orgánmi, menovite bezpečnosťou a z toho dôvodu aj za vyhlásenie pochybné.

My mladí ČSSR Vás naliehavo žiadame, aby ste takýmto akciám rozhodne zamedzili. Žiadame Vás, aby Cirkev v ČSSR si mohla sama rozhodovať kam patrí. My mladí

Ten komunisty nenávidený papež Jan Pavel II. v lese medzi Indiány za své loňské návštevy Kanady.

dobre vieme, ku komu nás pričlenili sv. Cyril a Metod. Oni až príliš dobre vedeli, kam to ťahne Fócus. Práve preto nás putom lásky pripojili k Petrovmu stolcu. A toto puto je sväté tak veriacim ako aj čestným neveriacim. Veriacim je toto puto sväté pre ich vieru, čestným neveriacim, i všetkým čestným ľuďom je takým prútom k pravde a k vyše 1.100 ročnej tradícii. Znova Vás žiadame, vážený pán prezident, o úplnú slobodu pre Cirkev: aby sa u nás do jej správy nemiešali ani stranické ani bezpečnostné složky. Upozornili sme Vás, že postoj straníkov a bezpečnosti voči Cirkvi treba korigovať. V našom minulom liste sme Vám vysvetlili, že pokoncilová Cirkev nemá inú žiadosť pre vládu tohoto sveta len aby mohla slobodne a nehatene slúžiť veriacim a všetkým ľuďom dobrej vôle.

Pre vyššie uvedené požiadavky prosíme o pomoc aj generálneho tajomníka OSN, sv. Otca Jána Pavla II. a všetky humanitné organizácie vo svete. Prosíme Vás, naliehajte na vládu ČSSR, aby plnila v prvom rade dôsledne zákony svojej ústavy a aby plnila aj záväzky celosvetových dohôd, pod ktorými sú podpisy našich štátnych predstaviteľov. Nech rešpektujú Chartu OSN, nech plnia dohody z Helsínk! Obracame sa aj na Vás, keď nemôžeme nájsť pochopenie v predstaviteľoch nášho štátu. Ved' nežiadame nič nezákonné, nič poburujúce, nič nové.

Vážený pán prezident, opäť sa nakopilo vážnych problémov v našej vlasti. Znepokojujú, pália, boľia. A nezavdávame k nim príčinu my mladí ČSSR, ani disciplinovaní dospelí. No nás mladých trápia viac ako Vás skôr narodených. Preto sa ich tak násťojčivo domáhame. Preto žiadame o nápravu tých nespravodlivostí, bez ktorých by sa naša vlasť iste rada obišla. Toto sú umele a cieľavedome

vyvolávané problémy. A nie zo strany čestných straníkov a čestne a úprimne hľadajúcich. To zaiste uznáte a uznávate aj Vy.

Nazdávame sa, že sú problémy, ktoré prináša život a do ktorých riešenia by sme sa mali zaangažovať všetci, ak to mienime s republikou vážne. Zaiste Vás, vážený pán prezident, informovali o rozsiahlom aktíve v Košiciach, ktorý sa poriadal na celoštátnej úrovni kedysi koncom mája t.r. Vzostup alkoholizmu, drogovania, kriminality, rozvodovosti, negramotnosti, násilných činov, rozkrádania majetku... Všetci viete o tom? A to napriek tomu, že sa mohutne rozšírila sieť VB a ŠTB.

Hic Rhodus - hic salta. Tu by sme mali všetci vynaložiť všetko úsilie, aby sme s prednášateľom týchto problémov na spomínanom aktíve nemuseli bolestne klásť otázku: „Kam speje republika...?“

My mladí ČSSR chceme pozitívne priložiť ruku k dielu. Žiadame Vás však, vážený pán prezident, aby požiadavky z nášho prvého i tohoto druhého listu boli dôsledne splnené. Oboznámte s nimi aj členov vlády a iste sa nájde aj v ich radoch práve dost' takých, čo pochopia naše požiadavky. Ved' ide o našu spoločnú vec. A pre nás mladých o vec životnú, lebo Vy, skôr narodení, zákonite musíte skôr opustiť scénu tohoto života než my mladí, hoci nezabúdame na príslovie: Starý musí, mladému sa pritrafi.

Za pochopenie a splnenie našich požadaviek, ba požadaviek celého národa a celej republiky ČSSR uprimne, ďakujeme.

Mladí ČSSR

Na vedomie: Generálny tajomník OSN, pápž Ján Pavol II., František kardinál Tomášek, ďalší verejní a cirkevní činitelia ČSSR, humanitné organizácie v zahraničí.

Důkazem toho, že komunismus je nedobrý i po 40 letech jsou útky lidí na Západ. Kolik jich uteklo za tu dobu ze Západu do zemí s komunistickým režimem?

VOLNĚ DÝCHAT!

Přečtěte si Rudé právo (máte-li na to žaludek) a dozvíte se, že žijete v nejméně ideálním režimu. Já vím: kdo tomu i „tam“ dnes věří? Kdybych měl příležitost s někým o tom hovořit, musel bych se o opaku přesvědčit sám, když by mi měl odpovědět na otázku „kolik lidí odešlo z této zaslíbené země socialismu ať legálně nebo nlegálně, a kolik jich odchází i v současnosti - a na druhé straně, kolik žádostí o politický asyl dostali páni presidenti - Gottwaldem počínaje a Husákem konče - dodnes?“

Dnes tu na Západě není ekonomická situace roku 1968; uprchlíci riskují nezaměstnanost, kdežto doma by měli (zatím) zaměstnání stále - a přesto každá situace a každý prostředek jsou dobré těm, kteří se nechtějí přizpůsobit nechat sebou manipulovat.

Celé východoněmecké rodiny přelézají raději kovovou hradbu kolem západoněmecké ambasády v Praze nežli by žili v Honneckerově ráji. Mladíci z Polska riskují raději zmrznutí v chladícím vagonu na dopravu

masa nežli by stáli fronty před řeznickými krámy, zejícími prázdnotou. Český manželský pár se raději plazí v ledové vodě hraniční řeky nežli by čekal deset let na teplo vlastního bytu. Rumuni a Bulhaři přejíždějí celou Jugoslávii s nadějí, že se jim podaří překročit hranici do Rakouska nežli by poslouchali stokrát obehnané fráze o výdobytcích, které jim jejich režimy již po 40 let slibují. Každý den překračuje hranici do kapitalistické ciziny 20 mužů, žen a dětí, denně 20 lidí volí svobodu za nesvobodu.

V r.1983 to bylo kolem 6.000 lidí, od roku 1945 téměř 2 miliony. Legálně, s pasem a ve vlastním autu, i nelegálně, ukryti v uhlí lokomotivy, v kontejnerech, v letadlech, která si sami zkonstruovali. V kávarničce v Bělehradu stojí bezpečný přechod na Západ 7 tisíc guldenů. Tříměsíční plat středního zaměstnance na Západě, skoro tříroční plat středního zaměstnance v socialistickém ráji.

Kdo se nakonec dostane do Rakouska, ať již s kufry nebo bez nich, má v zásadě vyhráno. Rakouské ministerstvo vnitra má pro ně rezervováno solidní částku: 80 milionů guldenů.

Může být něco přesvědčivějšího nežli těchto pár údajů o tom že komunismus dobrý není, když z jeho „ráje“ lidé stále utíkají?
Jožka Staněk

Úmrtní oznámení

Všem našim čestným známým oznamujeme v zármutku, že po celoroční nemoci nám najednou odešla na věčnost naše drahá maminka, sestra a babička, pani

MARIE STOLARÍKOVÁ,
roz. Jedličková,
6516 W. 16 Str. Berwyn, Ill.

Narodila se téměř před 73 lety 30. ledna r. 1912 ve Velkém Borodu v Rumunsku. Přes Československo, kde pobyla pouhých deset měsíců přišla v r. 1951 do USA.

Zesnula tiše, usmířena s Bohem i s lidmi ve středu večer 23. ledna 1985 v berwynské nemocnici Mac Neal.

Rozloučíme se s ní v pátek 25. ledna v 8 hod. večer v obřadní síni Noskova pohřebního ústavu (6716 W. 16th Str.) v Berwynu a v sobotu dopoledne ji doprovodíme na hřbitov Mount Auburn ve Sticney. V sobotu v 6:15 hod. večer budou naše české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské obětovány za spásu její duše.

Děkujeme všem, kdo si na ni s námi v modlitbě vzpomenu.

Šimon STOLARIK s choťí Danou, syn v Berwynu;
František Tichý, syn s rodinou v Československu;
Bratři a sestry s rodinami též v Československu.

Protože jsme dostali zprávu o úmrtí pani Stolaríkové až těsně před redakční uzávěrkou, hodina pohřbu nebyla dosud s pohřebním ústavem dojednána. Zájemce prosíme, aby se proto informovali na ☎ 484-7415.

Take
stock
in America.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PODĚKOVÁNÍ

Všem svým přátelům a známým, kteří jej znali a kteří to dosud nevědí, v zármutku oznamujeme, že nás navždy opustil náš manžel, otec, bratr, švagr a zet', pan

MILAN KOCINEC
stavební „kontraktor“
v Ciceru, Ill.

Zemřel zaopatřen svátostmi naší křesťanské víry a naděje ve věčný život v katolické nemocnici „Loretto“ v Ciceru, v pondělí 21. ledna 1985 ve věku 57 let.

Narodil se ve Velké Rovné v Československu na Slovensku a do USA přišel před 32 roky. Byl členem sportovního klubu Slovak A.A., Cicero lože č. 265 L.O.O.M., Truhlářské unie č. 1027 a Světového kongresu Slováků.

Rozloučili jsme se s ním v úterý v 8 hod. večer v obřadní síni pohřebního ústavu „Švec a synové“ (6227 W. Cermak Road) v Berwynu a pohřeb měl ve středu v 10:30 hod. dopoledne z kostela Panny Marie Cellenské v Berwynu na hřbitov Královny nebes v Hillside, Ill.

Děkujeme všem, kdo se s ním přišli v tak hojném počtu rozloučit, misionáři Otcí Vojtěchu Vítovi O.S.B. za jeho večerní pohřební obřady v obřadní síni, Otcí Milanu Němečkovi, faráři osady Panny Marie Cellenské za mši sv. a doprovod na hřbitov, dárcům květin, nosičům rakve a všem kdo měli účast na našem zármutku. Švecův pohřební ústav nechť přijme naše díky za všechny prokázané služby.

Wanda KOCINEC, roz. Skamperle, manželka;
Sonia a Deena KOCINEC, dcery;
Maria BOHAČIKOVÁ, sestra v Československu;
Anthony a Dina SKAMPERLE, švagr a švagrová;
Frank a Dušan SKAMPERLE, švagři;
a ostatní přátelé v USA i v Československu.

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁCENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti.
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Růst víry u dítěte

ÚCTA k víře se dá vyjádřit i tónem hlasu, pečlivě volenými slovy, náboženskými a estetickými hodnotami obrazů, které dítěti ukazujeme, naším chováním a jistými liturgickými pohyby (křížem, pokleknutím ap.) a konečně svědomitostí a vážností při náboženských obřadech. Chceme-li seznámit dítě s některou náboženskou pravdou, musí mít dítě dojem, že mu ukazujeme něco velkolepého a cenného. Mluvme-li s ním o Bohu, ať svědčí naše chování o tom, že pevně věříme v přítomnost a vznešenost Páně. I tehdy, kdykoliv přistupujeme-li k předmětům víry důvěrně, např. držíme růženec, políbíme kříž - musíme to udělat tak, aby dítě v tom vidělo projev úcty.

Čím si nás naše dítě víc váží, tím větší úctu bude mít i k našemu náboženství a bude se o ně víc zajímat.

JAS VÍRY. Kdo žije z víry a má schopnost, dát jí zarážet, najde přirozeně k dítěti pravý vztah, takže dítě použije víry ke své duchovní formaci. Musí ovšem cítit, že naše víra je ryzí. To je podstata úspěšné náboženské výchovy. Ochota malého dítěte napodobit dospělé a tak se rozvíjet nespočívá jen v tom, že vychovatel chce dítě ovlivnit. Je to spíš výsledek síly jeho osobnosti. Takové živé příklady si dítě osvojí a snaží se je napodobit. Dítě musí najít stopy v životě druhých, zvláště stopy duchovní, aby mohlo napodobovat a pokročit v duchovním životě, pod vlivem jiného ducha. Ryzí náboženský život zakoření a rozvine se v dítěti jen ve spojení s živou vírou a vlivem duchovního života těch, kdo jsou kolem něho - ne prázdnými slovy a málo skutky. Naopak - umělý a ztrnulý postoj může mít na dítě dlouho ničivý vliv.

Příklad sám ovšem dítěti živou víru dát nemůže. Nadpřirozená víra je plod milosti Boží. Duch sv. může být činný v hlubinách dětské duše ve spojení s vůlí Boží a vnějším svědectvím druhých. „Budete o mně svědčit,“ řekl Pán apoštolům. Tato slova platí pro všechny vychovatele, spolupracující na posvátném díle Církve - tedy všem rodičům a učitelům, spolupracujícím na posvátném díle Církve a starajícím se o rozvoj víry dítěte.

(ze švýcar. měsíčníku Klub)

PROSÍME

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

JAN MORÁVEK • LIDÉ OD VODY

Všecko má svůj čas

Seznámil jsem se s ním jednoho okupačního léta na rybách. Rybařina byla naší jedinou radostí ze života za toho bídného času, a ještě jsme si ji museli takřka ukrádat. Scházeli jsme se za letních podvečerů na loďkách pod Libní, abychom si navzájem pověděli, co víme, a zasekli nějakou tu ploutvičku. V tom čase nedostatku odnášeli se domů i ševci čili jezdci, byli dobří na polévku. Všecko bylo dobré, co posilovalo tělo a ducha, hlavně humor. A o ten se v našem rybářském houfu staral pan Froehlich z Libně. To německé jméno mu opravdu lehlo; byl stále v dobré míře, i když vzteky plival a prskal jako křeček. Správně řečeno, musili jsme se mu vždy smát, i když se zlobil; měl už takový exteriér a dar komiky v hlase, výrazu, gestu, byl rozený komik, aniž snad o tom věděl. Zjevu byl normálního, značně vyhublého, propadlou tvář měl vždy vyholenou, protředlé světlé vlasy sčesané pěkně nazad, dobrý čtyřicátník - kdo jej blíž nepoznal, nikterak by se nad ním nepozastavil. První dojem: nějaký úředník, člověk z obchodu nebo pracovník lehčího zaměstnání, běžný typ z pražského předměstí, nyní „flink“, jak se říkalo, který se jen stará, jak by přežil válku. Zdánlivě lehkomyšlný, až cynický, z rodu našich Švejků, které nic nerozhází. Hloupoučce pootevřená ústa a naivně hledící oči byly patrně jen součástí chytrácké masky, kterou mátl lidi. Byl naopak velmi bystrý v myšlení, o životě a veřejných věcech poučený a sčtělý, nedalo-li se říci vzdělaný, neboť přec jen si mnohé pletl. Dovedl mluvit, a tak dělal dojem inteligenta, jak se o takových lidech obecně říká. Rozhodně byl však dobrý náš člověk a kolega v rybařině velmi ochotný. Čím vlastně byl, nikdo z nás nevěděl. Ten čas byla rybařina jeho hlavním zaměstnáním. Sám o sobě říkal, že býval městským zřízencem nebo úředníkem, ale poměry ho zatlačily k proletariátu. Nevybrali jsme si z toho nic, samozřejmě, věděli jsme však, že dělá všecko možné, aby se uživil a vymkl se z moci „pracáku“. Zápas s ním byla vlastně, vedle rybařiny, jeho nejpodstatnější práce.

„To je zmatek...“ říkával s tragickým povzdechem. Ten zmatek bylo jeho úsloví. A my už nedočkavě čekali, jakou zprávou ze svého bojiště nás rozesměje. „Tak si mě zas zavolali. Pan doktor Liduška nebo Baruška, už nevím, ale to je jedno. Prohlédne mě a že prý půjdu do Českomoravské do slévárny. Chtěl jsem protestovat, ale byla tam zrovna také jedna učitelka a té doktor rovněž povídá, jak se to na ten den naučil: „Jste silná, půjdete také do slévárny...“ Ona ani muk a já si už protestovat netroufal. Šel jsem smutně domů, to víte, slévárna! Jak jsem to slyšel, byl jsem hned polámaný. Půjdu domů a povídám ženě: „Prosím tě, máš tam ještě trochu francovky? Namaž mne...“

Mezitím, co znaveně vyprávěl, pohnul se mu splávek; klidně vytáhl z vody malého cejka. Vyháčkoval jej a vrátil vodě s poučením: „Jdi a pamatuj si to, výrostku...! To je zmatek...!“ A nalíciv znovu udici, pokračoval:

„Ta kantorka mne zahanbila, ale pak jsem se na sebe zlobil. Jde do slévárny - bon, to je její věc, snad má k tomu náležité důvody, ale já ty důvody nemám. Basta, nepůjdu! Hodil jsem se marod, na tuhle larvu,“ cvrkl si prsty o propadlou tvář, „mohu si to dovolit. Jdu k doktorovi. „Co vám chybí?“ ptá se. „Mám stlačenou ledvinu - povídám - a něco se žlučnkem...“ „Doktor na mne: ‚Kdo vás léčí?‘ Já na to: ‚Bulovka.‘ Lékař: ‚Kdo je to, Bulovka? Přinesete si vysvědčení!‘ Chytnu se za hlavu: ‚Ježíšmarjá, to mě bude stát zase pár doutníků...!‘ Doktor mně za tu upřímnost ukázal dveře se slovním doprovodem: ‚Za týden vás chci vidět s řádným vysvědčením!‘ Poděkoval jsem, neboť získat týden dovolené, stojí za to. Pánové, jsem tu příští dny od rána do večera...“

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domů či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Takovým způsobem se Froehlich probíjel v zápase s pracákem. Časem vystřídal spoustu nemocí, konečně však přece musil nastoupit práci. Vrátil se k firmě, u které dříve pracoval. Šéf se ho lekl:

„Můj ty smutku - já se vás nezbavím, vy patříte k firmě jako komín k fabrice...!“ Froehlich pokýval smutně hlavou, ale hned mu pro útěchu navrhl: „To je zmatek, já vím - prosil bych o měsíční dovolenou na zotavenou...“ Šéf si napřed odplivl, potom se rozesmál a dovolenou mu dal.

Ten čas bylo s ním u vody veselo. Němci už prohrávali a on si zapíchl do loďky červený papír jako praporek. Tehdy nám také chyběl benzin do zapalovačů a on si nás dobíral: „Zapalovač je pěkná věc, ale musí být do něho benzin!“ Druhý den však benzin přinesl.

Musel bych vám mnoho vyprávět o svém dobrém známém panu Froehlichovi z Libně. Zasloužil se o naše nervy za války znamenitě. Naposled jsme se viděli na podzim 1944. S koncem ryb v zimě ustaly i naše styky. Potom přišlo bouřlivé jaro 1945. Stavěli jsme barikády a Němci nám rozstříleli dům. Za vzrušených a horkých květnových dnů, kdy se všecko hrnulo do Prahy zhlédnout spousty po pouličních bojích, pracovali jsme při odstranění škod v naší ulici. Lidí kolem jako máku, ale nikdo nepomohl. A přecel Najednou, kde se vzal, tu se vzal, objeví se vedle mne pan Froehlich z Libně a odstrkuje mne od plně naloženého kolečka. „To je zmatek, co? Tak teď zase chvíli budu já tahat pilku...“ A opravdu pracoval tak pilně, že jsem tomu ani uvěřit nemohl. Takového jsem ho ještě neviděl a nedovedl si ani představit.

Nastalo léto, nadešla rybářská sezóna, ale pan Froehlich se u vody neukazoval. Ptám se, co s ním je, a hádám, že je už jistě zapíchnutý někde v nějakém úřadě. Kolegové rybáři mně nemohou dát uspokojivou odpověď, ale soudí podobně. Pan Froehlich se přece v takovéhle mačkanici neztratí.

Koncem léta potkám pana Froehliche na Letné.

„To je náhoda! Co, prosím vás, děláte, že vás není vidět?“ dotazují se.

Mávne blahovolně rukou, usměje se shovívavě, a teď si teprve povšimnu, že je nějaký jiný, vznešenější, mužnější, sebevědomější či co, nehlédíc k pěknému ošacení.

„Kdepak, ryby...!“ vzdychá, hned však pevně: „Až později, snad napřesrok, teď mám moc práce...“

A ukazuje umakané a nějak počerněné ruce.

„A co vlastně děláte?“

„Vrátil jsem se k svému „fochu“, vedu po šéfovi zámečnický závod, a to víte, to dá fušku! To je zmatek - ale jde to pěkně, a doufám, že to roztočím jak se patří...!“

„Pane Froehlich...!“ žasnu a nabývám k němu najednou ohromné úcty; on však po starodávnu namítá svým milým, komickým způsobem:

„Už ne Froehlich, ale Veselý, vždycky pan Veselý, požádal jsem o změnu jména...“ Tím mne dorazil.

To bylo divení a povídání v houfu rybářů, když jsem přinesl o něm zprávu. Všichni jsme však měli radost, třeba už mezi námi neseseděl. A té chvály najednou na pana Veselého! Starý Zoula z Holešovic, kterého jsme poslouchali jako stařešinu klubu, zakýval rozváznou hlavou a pravil:

„Jo, to jsou naši lidi! On se jeden takový ani nezdá, ale když je třeba a on chce, dovede se k práci postavit. Froehlich nebo Veselý... hm! Byl čas na švejkování, je čas na práci! To se mně u něho líbí, je pašák!“

K tomu už nemusím dodat ani slovíčka.

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drabeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

Round Trip Defector

Latvian „cropduster defector” returns to unknown fate in Soviet Union after 12 months of freedom in Sweden.

On May 27, 1983, 28-year old Latvian cropduster pilot Valdis Vanags captured worldwide attention with his daring escape to freedom across the Baltic Sea to Sweden. This past June 21, a confused, depressed and seriously troubled Valdis Vanags voluntarily boarded a ship and returned to an unknown fate at the hands of waiting Soviet authorities.

Why did he return? Why had he come? What would happen to him now? While no one seems to know for sure, those who spent time with him during his stay in Sweden have tried to shed some light on his background and possible motivations.

Imants Freimanis, a Stockholm resident and member of the World Federation of Free Latvians, spoke with Valdis Vanags at length on several occasions while serving as a consultant and translator for the Swedish authorities. Through conversations with Valdis and his relatives in Sweden, Freimanis has assembled a picture of a confused young Latvian caught between circumstance, political idealism and family strife.

DR. NELVIA BRADY SELECTED AS ONE OF COUNTRY'S TOP EDUCATION EXECUTIVES

Dr. Nelvia M. Brady, associate superintendent of schools, has been named one of 100 „outstanding and up-and-coming school managers in North America” by Executive Educator, a magazine for school professionals.

Selected to the THE EXECUTIVE EDUCATOR 100 by an independent panel of nationally recognized experts on school administration, Dr. Brady will be profiled in the magazine's February issue.

Dr. Brady began working with the Chicago Public Schools six years ago as a member of the team of education specialists which developed the Student Desegregation Plan. She became a full-time employee in 1980, and she currently heads the Office of Equal Educational Opportunity (OEEO), the agency which oversees implementation of the desegregation plan.

During the lengthy and complicated federal court hearing

A product of the Party

Valdis Vanags was born on April 22, 1955. He grew up in relatively comfortable surroundings in the Latvian city of Valmiera. His father was a director in a firefighting equipment factory. His mother, it is believed, is a hospital administrator. Both are Communist Party members and raised him (along with his brother and sister) with the understanding that he too would eventually become a Party member. He apparently shared these sentiments throughout his youth, was a member of several Communist Youth organizations and held an idealistic belief that the Party existed for the good of the common man.

Upon graduating from high school, Valdis completed aviation school and got a job as a pilot in a cropdusting brigade. Several years ago he took command of the brigade, which consisted of 6 aircraft and 20 personnel. The brigade was responsible for territories in Latvia, southern Estonia and eastern Bielarus.

According to Valdis, working as a pilot exposed him to the „real” Party - a collection of careerists and flatterers who sought their own self-interest at the expense of the people and Party. Valdis was disturbed by this contradiction and raised his concerns at Party meetings, urg-

ing his fellow Party members to exhibit greater personal discipline.

His first problems surfaced when he married Monta Krause - against his parents wishes - in 1974. His wife had grandparents and three uncles in Sweden who kept in close contact with her parents in Riga. Her mother had been to Sweden twice, last visiting her relatives in 1982. Since the Party frowned on such contacts, Valdis' parents did also. Relations between his in laws and parents were cool, a fact he argued at length about with his mother.

Under suspicion at work

Valdis began to encounter friction at work as well. In 1980, an aircraft accident in his cropdusting brigade cost several lives and brought him under intense interrogation. He was subsequently ordered by the KGB to work as informer on his friends and colleagues in the brigade. As a loyal Party member, Valdis found this request insulting. In 1983 several of his pilots got drunk, and while showing off for girlfriends, caused another accident. While no lives were lost, Valdis was interrogated again. This time he was threatened with the loss of this position, and possibly even prison. At the same time he was undergoing prolonged difficulties with his wife.

In these desperate straits, on Friday, May 27, Valdis Vanags boarded his 1949 Aeroflot AN-2 biplane and took it on a dramatic two-hour flight across the Baltic Sea to the Swedish island of Gotland. He was met by a surprised, but sympathetic Swedish government, a supportive Swedish - Latvian community and the attention of Swedish newspapers and television.

A troubled, confused young man

Imants Freimanis first met Valdis while he was awaiting Swedish residency papers in Visby. He found a reticent, somewhat incoherent young man who was acting very strangely. He was diagnosed by a doctor as suffering from serious depression and was hospitalized.

Freimanis returned to the hospital a second time in July after Valdis had received several letters from his parents in Latvia by way of the Soviet embassy in Stockholm. Valdis had attempted suicide once while in the hospital, and the doctors wanted Freimanis to read the letters to him.

During his recovery, Valdis was visited by a number of

Swedish - Latvians, including his wife's relatives. He continued these relations after he was released and moved to Stockholm in the fall. There he struck up friendships with younger Swedish - Latvians and attended several Latvian social gatherings.

The tale of the tape

Throughout his stay in Sweden, Valdis had telephone contact with his parents in Valmiera, and his wife's brother in Riga. He received numerous letters, both through the Soviet embassy and directly from Latvia. In September he received a tape cassette that contained the voices of his brother, father and mother, tearfully pleading with him to correct his terrible mistake and return home.

Those who have studied the tape indicate the recording was made under great stress and that the messages may have been read from prepared texts. His parents' language is unnaturally formal and halting, and the sound of turning pages can be heard from time to time.

In addition to pressure from his parents, Valdis was equally despondent over relations with his wife. From the moment he had arrived in Sweden, Valdis had sought to get his wife and family out of Latvia. Although the Swedish government approved the idea, his wife refused to come and asked for a divorce.

Depression ...and departure

In May, 1984 Valdis suffered another serious attack of depression and was hospitalized. He was released in the middle of June. On June 19, he informed Dainis Zelmanis, Stockholm's resident Latvian KGB agent, that he wished to return to Latvia. On June 20 he told Imants Freimanis of his intentions. That day he made two visits to the Soviet embassy's visa department and was told to appear at the embassy the following morning. He spent the night in his Stockholm apartment, returned to the embassy the following morning, and boarded a ship bound for Tallin, Estonia on the night of June 21.

A mysterious phone call from Latvia

No news about Valdis' fate reached the West until September 21 last year, when Juris Kaža, a Latvian-speaking international free lance journalist, received a phone call from Valdis' father, Gunars Vanags.

Kaža was told that Valdis had been hospitalized in a psychiatric facility, but was recuperating and would soon be released. Gunars Vanags indicated his son was expected to recover completely and encouraged his friends in Sweden to write to him in Valmiera.

In a report to the Latvian-American newspaper LAIKS, Kaža explained that the phone call was an unusual way to receive this kind of information from Latvia. It seemed to suggest KGB involvement, if not orchestration. It also contradicted an earlier letter Gunars Vanags had sent to Swedish journalist, Stefan Borg. In the letter, the father referred to his son as „Valdis” and asked Westerners to please not get mixed up in his family's „unfortunate personal sorrow”. In the recent phone call to Kaža, Valdis was repeatedly referred to by his full, formal, first name, „Vol-demars”.

As the year closes, the story of Valdis Vanags still remains a mystery. Nothing has been heard of him since September. Sweden's Latvian community continues to debate his intentions and true motives. Based on his experience with Valdis, Imants Freimanis describes him as a typical Party educated Latvian with a gnawing dilemma: he was too idealistic and honorable in his personal life to believe in the Communist Party, but was too weak in character to break his ties with it.

Freimanis concludes, „If Valdis Vanags escaped to start a new life in the West, he failed. If he was sent over here to work as a KGB agent, he failed at that as well. He arrived seriously ill, and departed in the same condition.”

Now that Valdis has turned himself over to Soviet authorities, we may never know the end of his tragic story.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

VOICE OF THE NATION

PUBLIC INFORMATION FROM NEIL F. HARTIGAN ATTORNEY GENERAL STATE OF ILLINOIS

SPRINGFIELD, ILL., January 17, 1985 - Attorney General Neil F. Hartigan announced today that Columbia National Life Insurance Company has agreed in Federal District Court to offer refunds to Illinoisans who purchased annuity insurance policies under Columbia's "Endowment at 88 Plan". At one point, Columbia had written nearly \$1.9 Million worth of business in Illinois.

The insurance company entered into a consent decree in United States District Court today (January 17). The agreement, Hartigan said, was reached in cooperation with the Illinois Department of Insurance after the Attorney General filed suit against Columbia last August.

The Attorney General's lawsuit charged that Columbia's independent sales agents misrepresented the nature and value of annuity insurance policies issued pursuant to Columbia's "Endowment at 88 Plan". Columbia has denied the allegations but agreed to pay a \$76,000 stipulated judgment to the State of Illinois and an additional \$75,000 to reimburse the State for the costs of the lawsuit and the investigation of its marketing practices.

Representatives of the Attorney General's Office pointed out that Columbia was forthright in its willingness to settle with the State. It was also disclosed that Columbia has agreed to assist the Attorney General's Office in its ongoing investigation of the misleading sales tactics employed in the presentation of Columbia's "Endowment at 88 Plan".

The consent decree also provides for the following:

1. Columbia will offer a complete refund of all premiums collected in the State of Illinois on the sale of its so-called "Endowment at 88 Plan", along with 11 percent interest compounded annually from the time individual policies were sold to the date of the refund check. Columbia has already refunded a portion of the nearly \$1.9 Million in premiums which it obtained from Illinois policyholders.

2. With one exception, indi-

viduals who may have previously received refunds will be automatically eligible for the 11 percent interest refund during the period their plans were in force.

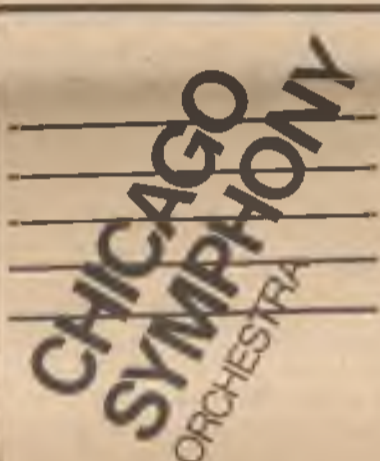
3. Columbia will assist the Illinois Department of Insurance in reviewing the conduct of all agents who sold in Illinois the disputed "Endowment at 88 Plan", and already has terminated the authority of those agents to sell Columbia's policies or products in this State.

4. Columbia further agreed to submit for approval all new sales

plans and policies to the Illinois Department of Insurance in advance of their marketing.

5. The court will retain jurisdiction over the case and its resulting agreements to assure that enforcement is carried out.

Hartigan said that Illinois residents who purchased the so-called "Endowment at 88 Plan" will receive personal letters allowing them to participate in the refund agreement by electing to keep their present plans or seek a full refund of purchase price plus 11 percent interest for the period the policy was held.

MARATHON 10 GALA DINNER DANCE ANNOUNCED FOR MARCH 1

The glittering atrium of the new State of Illinois Center - currently the talk of the town in architectural circles - will be the site of a Gala Dinner Dance sponsored by The Women's Association of the Chicago Symphony Orchestra on Friday, March 1. Mrs. Roger A. Anderson of Hinsdale, President of the volunteer group, announced at a press reception that the Gala will launch the 10th anniversary celebration of the WFMT/Chicago Symphony Radio Marathon.

Continuing its generous support of the Chicago Symphony, United Airlines will underwrite the costs of Gala 10, which will include cocktails, dinner by George Jewell, and dancing to the music of the Stanley Paul Orchestra. E. Norman Staub, President and Chief Executive Officer of The Orchestral Association, was on hand at the press reception to thank United Airlines, represented by its Pre-

sident, James Hartigan, Sr. Mr. Staub also expressed gratitude to John H. Hart, Chairman of The Chicago Wine Co., for donating wine to the Gala.

Details of the Gala and the Marathon's first raffle were announced at the press party on January 14 in the architectural offices of Helmut Jahn, who designed the State of Illinois Center, 100 West Randolph Street. Mrs. Robert W. Carton and Mrs. Donald C. Greaves, both of Winnetka, are co-chairmen of Gala 10. Publicity co-chairmen are Mrs. James J. O'Connor, Evanston, and Mrs. T.D. Buddington, Chicago. Chairman of the Marathon raffle is Mrs. Charles R. Hall, Glencoe. Governor of Illinois James R. Thompson and Mayor of Chicago Harold Washington are honorary chairmen of the event.

Marathon 10, the fund-raising extravaganza for the benefit of the Chicago Symphony Orchestra, is to be broadcast the weekend of April 19, 20, 21 over radio station WFMT-FM (98.7). Mrs. Richard H. Schnadig, Chicago, is chairman of Radio Marathon 10, which is sponsored by The Women's Association. More than \$4,000,000 has been raised for the Chicago Symphony Orchestra in the nine marathons held thus far.

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

IMPROVING PRODUCTIVITY

That U.S. productivity is far too low, and that it must be improved considerably, is probably one of America's least controversial subjects. All shades of the political spectrum agree on this issue.

And that is wonderful, for if ever there was a matter on which teamwork and cooperation is required, it is raising productivity levels. To do so is to the advantage of all of us: investors, workers and non-working consumers. And it would certainly benefit the country as a whole.

What is needed is a commitment on the part of everyone to improve productivity. We need to engender a spirit like we had in World War II when we were all committed to victory, each contributing as he could.

What this means is we must commit ourselves to excellence.

There was a time just after the war when much of the industrial world was in ruins; we were the only major industrial nation with its productive capacity fully intact. We produced what we wanted to produce, the way we wanted to produce, and the world could take it or leave it. Foreigners had to buy our products or do without.

Well, those days are gone forever. Today many industrial nations are leaving us far behind in terms of productivity improvement. Because we have not been improving, we cannot compete in many product lines in the

world markets.

But this situation doesn't have to remain this way. If we will accept the challenge and respond to it with determination to do whatever is necessary to increase our productivity, we will once again be competitive here and world-wide.

The first thing we must do is develop an attitude conducive to success. Management must be determined to take whatever steps are necessary to improve production procedures and facilities, and to increase spending for research and development.

Labor must develop a team spirit and competitive attitude in order to continually increase output vis a vis costs.

Government must recognize its responsibility. Taxes must be decreased on individuals and businesses so that savings can be accumulated for greater capital investment. Government regulations which unnecessarily inhibit productivity growth must be eliminated or relaxed. Tax policies should encourage business spending for research and development and for modernization of factories.

But perhaps the greatest single area is improving cooperation between management and workers. The challenge to American management is to develop an attitude among workers of genuine concern for productivity improvement. This has been the secret of the growth in Japanese output.

This secret is called "consensus management." Essentially what it means is involving workers in problem solving, seeking the advice of employees at all levels in arriving at management and production decisions. After all, who knows a situation better than the workers involved on a day-to-day basis?

Come on, America! We've done it many times before. Let's show the world how to really produce!

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. - Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848